STRIPWEEKBLAD

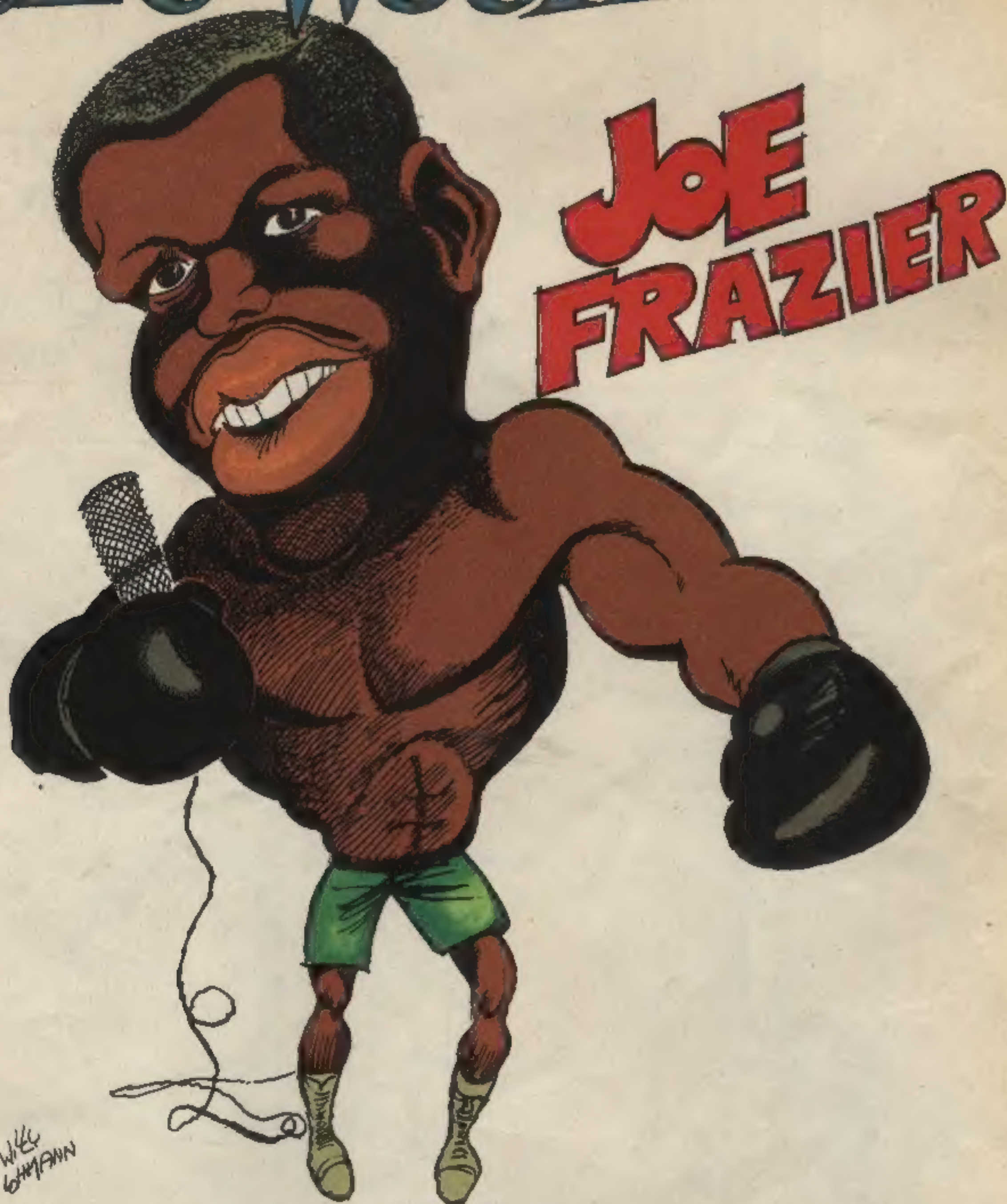
pep

nr. 36 *28 aug/3 sept 1971
prijs 65 cent

NIEUW!
GROTE
PYR!
de wraak van
Zwarte Gorre

Deze Week:

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

INHOUD

Post voor PEP postbus 497, Amsterdam

PEPboeken

Ik merk dat jullie een hele straal geweldige boeken uitgeven. Zet eens een lijst in het blad van alles wat er gedrukt is, zoals die hippe stripboeken, prachtige natuurboeken, etc. Dan weten we tenminste wat er te koop is.

Anton Goessen, Bussum

Onbegonnen werk, Anton. Dat kost algauw een halve pagina. Toch een nieuwtje voor je, een erg goed nieuwtje trouwens. Over drie weken heeft de PEP-wederverkoper de eerste aflevering van een prachtige verzamelencyclopedie over dieren!

Te veel

In uw uitstekende blad PEP zag ik de geweldige goede uithaler (met informatie) van Earth and Fire. Ik bladerde een paar pagina's verder en daar zag ik foto's met informatie over de groep Sandy Coast. Is dit niet te veel van het goede? Er staan elke week toch al zo veel „stukjes" in over beat. U had toch veel beter een interview met een van uw verschrikkelijk goede tekenaars kunnen plaatsen? Komt er eigenlijk ook zo'n interview en zo ja, wanneer?

Jan Mellema, Groningen

Ze komen er, maar wanneer is nog niet bekend.

Ouderwets

Ik betreur het, dat Pep steeds maar weer met die science fiction onzin naar voren komt. Ik weet dat alle verhalen in dit blad verzonnen zijn, maar als ik heel even naar die onzin van Luc Oriënt kijk, dan vraag ik me gewoon af hoe de schrijver van dit prutsverhaal het klaarspeelt om zoiets te fantaseren. Hetzelfde geldt voor Ravian, Titus en Blook. Nee hoor, Pepredactie, doe geen afbreuk aan uw blad en blijf gewoon ouderwets!

Peter Essers, Margraten

Pep kijkt in de toekomst.

De route van de **MOONROCK EXPRESS** voor de komende week is:
4, 5 en 6 september — Enschede
7 september — Zutphen
8 en 9 september — Arnhem
10 en 11 september — Nijmegen

Blunder

Allereerst hartelijk dank voor die geweldige plaat van die wilde honden in Pep 26. Olivier Blunder vind ik de beste strip. In Pep 25 moest ik er zo om lachen dat ik zowat stikte. En wanneer komt Rob Palland terug?

Paul de Kanter, Tilburg

Misschien dit jaar nog.

Links

Willy Lohmann is zeker vergeten dat Rod Laver met z'n linkerhand tennist (Pep 27). Op de caricatuur slaat hij met zijn rechterhand! Verder mijn complimenten voor Pep.

George Keppy, Middelburg

Tja, nou je het zegt.

Van Hanegem

Pep is een mieters blad. De strips zijn meesterlijk, vooral de Macaroni's. Zou er misschien een uithaler van Willem van Hanegem in Pep kunnen komen? Verder hoop ik dat Johnny Goodbye snel terug komt.

Michel Harte, Leiderdorp

Van Hanegem in Pep 38.

Guillermo

Aangezien de strip Macaroni, naar mij lijkt, een Italiaanse strip is en geen Spaanse, dacht ik wel enige kritiek te kunnen leveren. Guillermo is een Spaanse naam, wat betekent Willem, hetgeen u wel bekend zal zijn. Op z'n Italiaans is dit Guglielmo. Mijn dank voor plaatsing.

Guglielmo A.F. Brizzi, Tilburg

Bedankt, Willem!

Oplossing puzzel PEP 35

Een rover in Kentucky
die zei: „Ik ken Lucky!"
Ik heb 't bekeken,
bij hem vergeleken,
ben ik maar een krukkie!

Volgende week: Frank Zappa
Graham Hill

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan de wederverkoper desgewenst voor toezending van stortings acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: voor abonnees via wederverkoper: PEP, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 729785. Voor postabonnees: PEP, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 319203. **Adreswijziging:** drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 443744

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby

Asterix

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

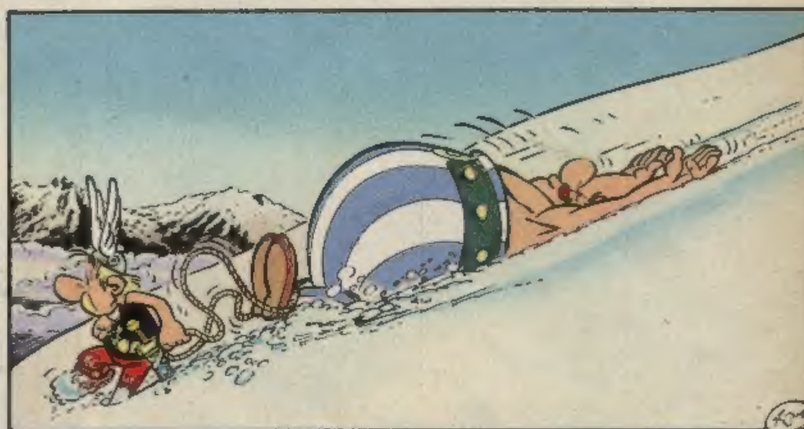

DE HELVETIERS

Onze vrienden hebben de eeuwige sneeuw bereikt. Obelix is te beneveld om ervan te genieten. Er hangt een Romein aan hem...

WORDT VERVOLGD

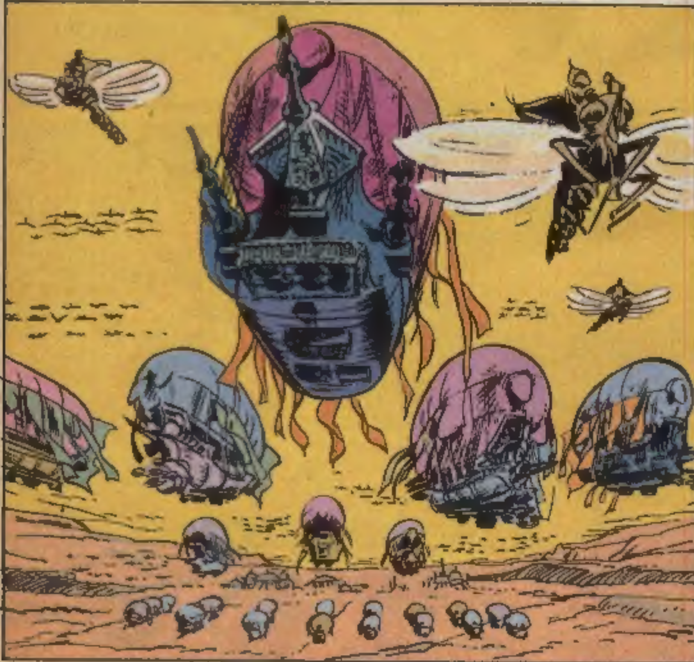
RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

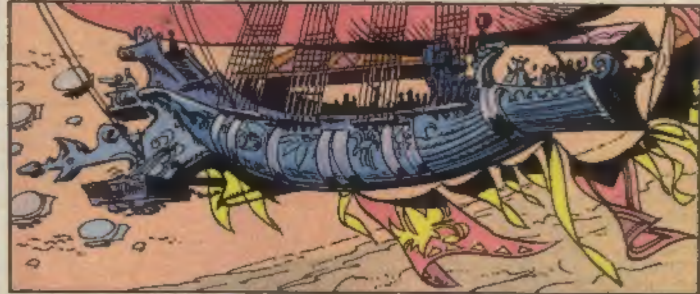
HET KONINKLIJK LUCHTSCHIP VLIEGT VOOROP...

OP DATZELFDE MOMENT STIJGT IN VALSENNAR DE KEIZERLIJKE VLOOT OP...

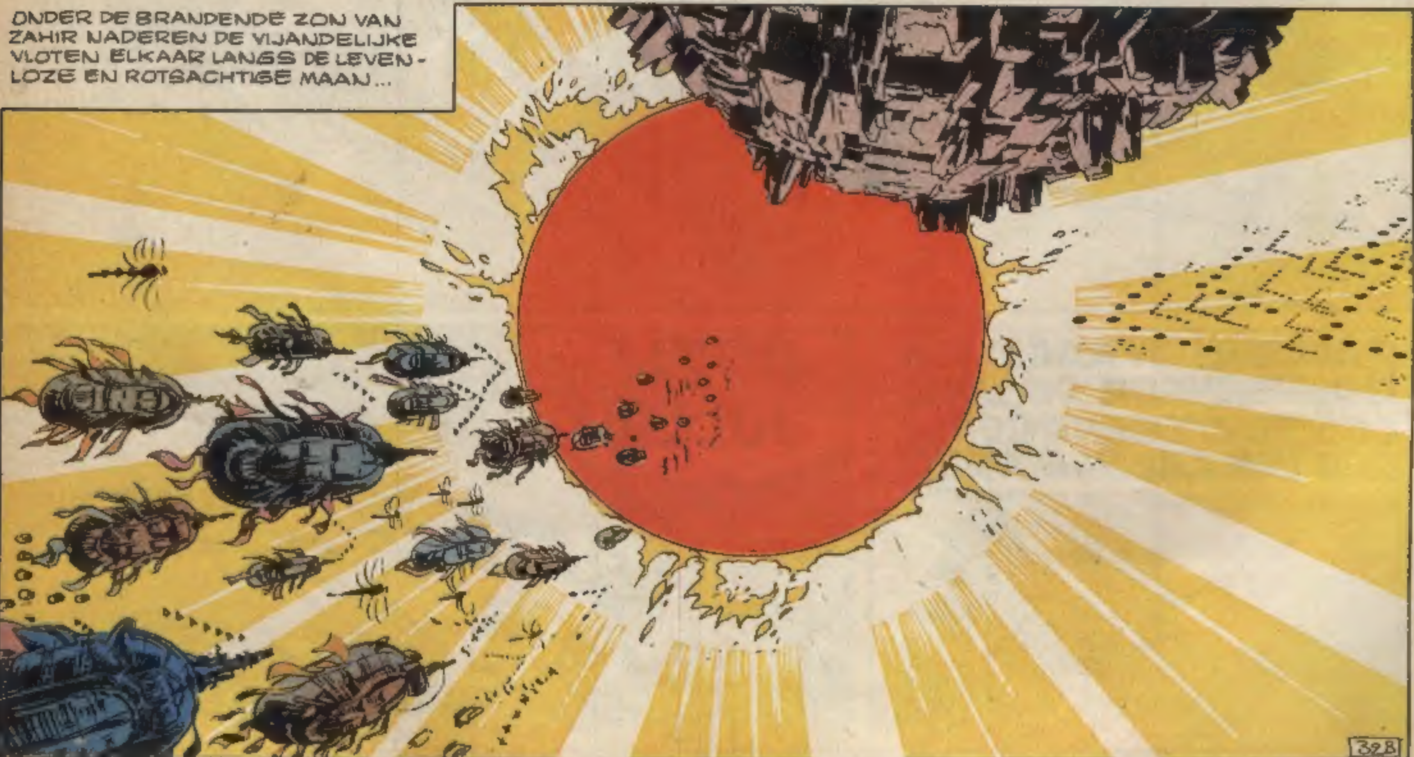
OP HET ADMIRAALSCHIP, DAT IN DE ACHTERHOEDE BLIJFT, BEREIDT DE HOFHOUDING ZICH VOOR OP HET OP HANDEN ZIJNDE SCHOUWSPEL...

TUSSEN DE OPGEWONDEN HOVELINGEN, DIE IN DE SCHADUW VAN EEN BALDAKIJN ZITTEN, LOPEN MEISJES ROND DIE KOELE DRANKEN SERVEREN...

ONDER DE BRANDENDE ZON VAN ZAHIR NADEREN DE VIJANDELIJKE VLOTEN ELKAAR LANGS DE LEVENLOZE EN ROTSACHTIGE MAAN...

land zonder ster

De oorlogsvloten van Malka en Valsennar maken zich gereed voor een nieuwe strijd. Ravian is ingelijfd bij het leger van Malka...

WELDRA BOTSEN DE VLOTEN OP ELKAAR. DE VLEESETENDE GRANATEN VAN VALSENNAR MOETEN HET OPNEMEN TEGEN DE VLAMMEN WERPENDE KUTCHUKS VAN MALKA ...

33A

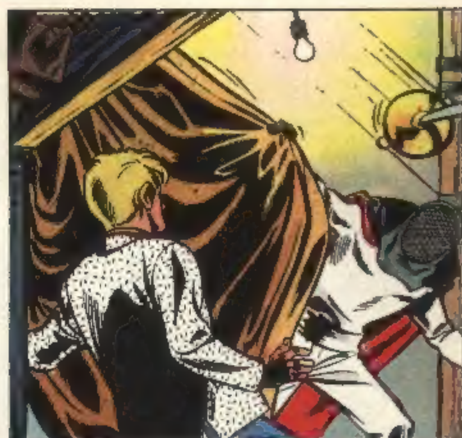
WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

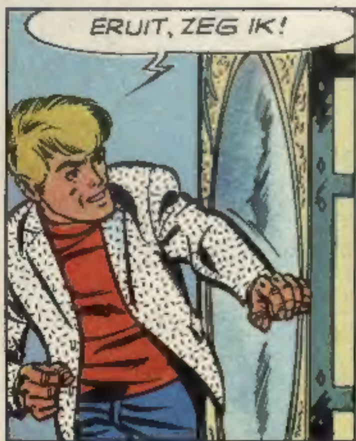

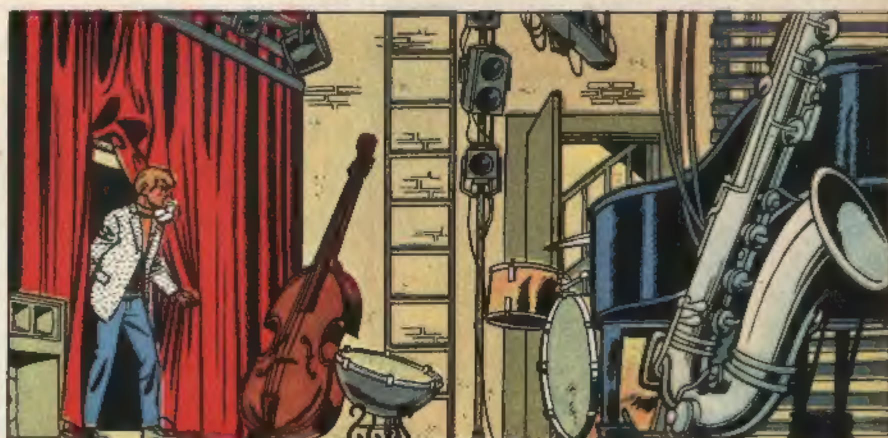

9

DE VIJF ONZICHTBAREN

Rik moet in opdracht van een markies vijf ex-sportlieden opsporen. De schermer Barral verdwijnt in zijn bijzijn op vreemde wijze...

RIK RINGERS

DUS JE HEBT HEM GEVONDEN? MIJN COMPLIMENTEN, HOOR!
IK BEN HEM JAMMER GENOEG WEER KWIJT GERAAKT TIJDENS EEN GOOCHELNUMMER. RAAR, HÈ!

WAT VERVELEND! MAAR JE BENT NOG STEEDS BEREID ME TE HELPEN?
NOU EN OF!

ONDERTUSSEN...
WAAR IS AL DIE DRUKTE NU GOED VOOR? DAN HEB IK EINDELIJK EENS EEN RUSTIGE AVOND EN...
TELEFOON

OH, KEMPERS... EN?
WE HEBBEN HET HELE GEBOUW DOORZOCHT, MAAR GEEN SPOOR VAN BARRAL GEVONDEN.
OLYMPIA TELEFOON

WEET U WAT IK DENK, COMMISSARIS? DIE BARRAL HEEFT RIK MET OPZET VAN ZICH AFGESCHUD!
EN ZIJN NAAM DAN? EN DAT KRUIS ERBIJ?

BEN JIJ DAAR, RIK? MOET JE MIJN NICHTJE NU OOK AL IN JE ZAKEN BETREKKEN?
BARRAL HEEFT JE VOOR DE GEK GEHOUDEN. HIER IS OPZET IN HET SPEL
TELEFOON

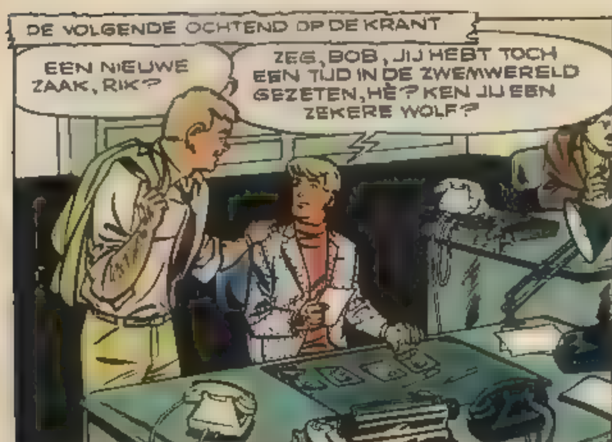

ALS DAT PARTIJTJE SCHERMEN OOK EEN GRAPJE WAS, KAN IK ZIJN GEVOEL VOOR HUMOR NIET WAARDEREN.
HET IS ALLEMAAL ERG VERDACHT, OOM!

VERDACHT OF NIET, IK GA NAAR BED! EN IK WIL NIET DAT JIJ JE MET DEZE ZAAK BEMOEIT, NADINE!
NEE, OOM!

KEMPERS, JIJ GAAT NAAR HET HOTEL VAN BARRAL. PROBEER DAAR IETS MEER TE WETEN TE KOMEN. KIJK BIJVOORBEELD EENS IN DE ARCHIEVEN. MORGEN HOOR IK WEL VAN JE! SUCCES ERMEE!
JA JA... WELTERUSTEN, COMMISSARIS!
11

MAAR NIET VER DAAR VANDAAN...
DAT IS ÉÉN!
BARRAL
KOWAC
WOLF
LUCKEVY
CARNAK

DE VIJF ONZICHTBAREN

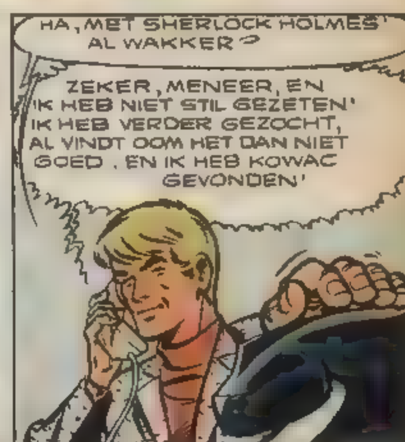

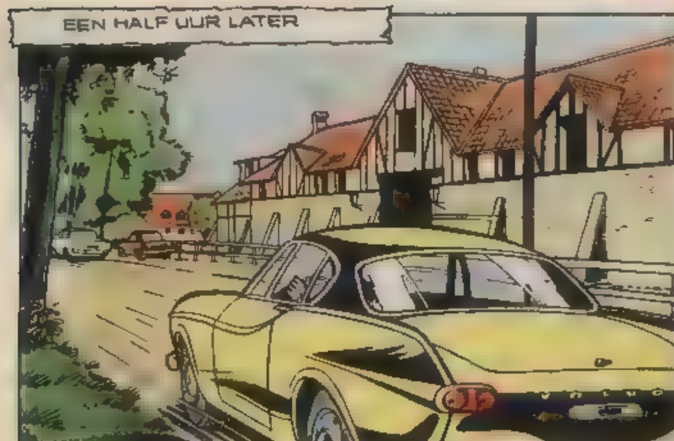

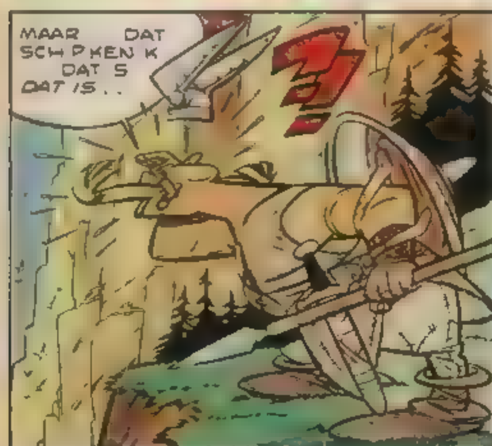

WORDT VERVOLGD

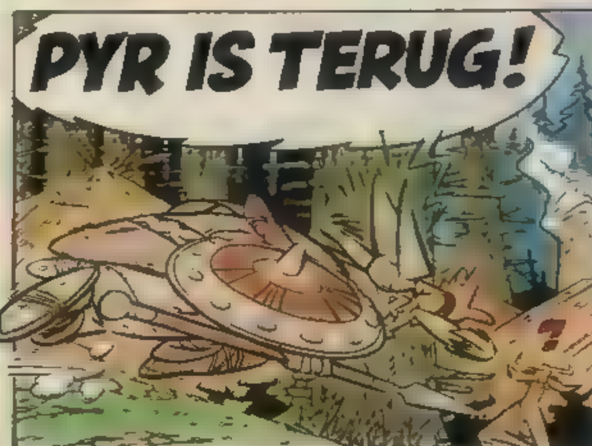
Grote Pyr

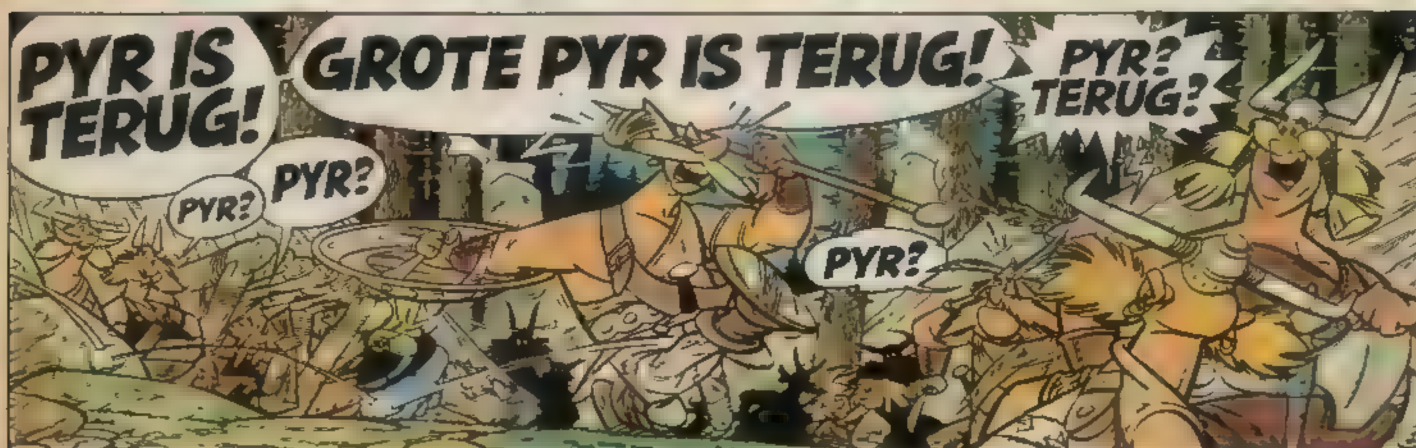
HOOG RIJST DE NOORSE KUST OP BOVEN DE RUISENDE BRANDING VAN DE ZEE. EEN TROTSE VIKING LAAT ZIJN OGEN WAAKZAAM OVER DE GOLVEN GLIJDEN TOT ZE PLOTSELING BLIJVEN RUSTEN OP EEN DRAKKAR DIE DE FJORD INDRAAIT..

???
EEN VREEMD SCHIP? **HIER?!**
WIE ZIJN DIE ROEKELOZEN DIE ZICH ZO DICHT BIJ DE KUST VAN ONS GEVREESDE NOORMANNENLAND DURVEN WAGEN?

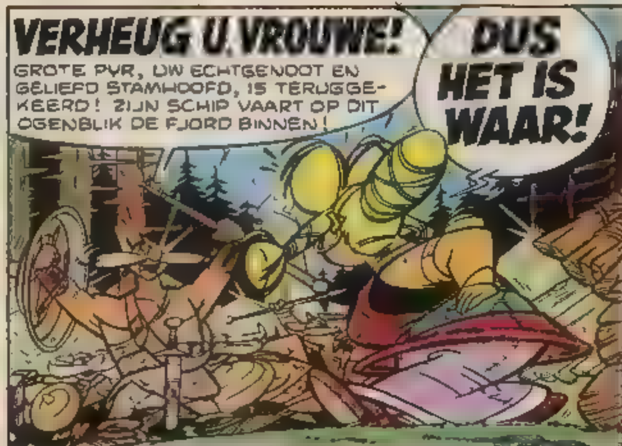

DOOR DICK MATENA

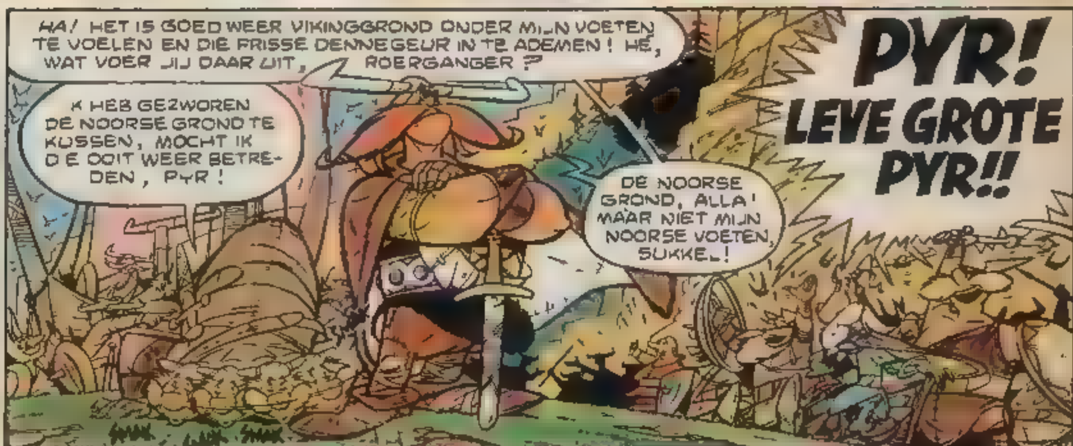
DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

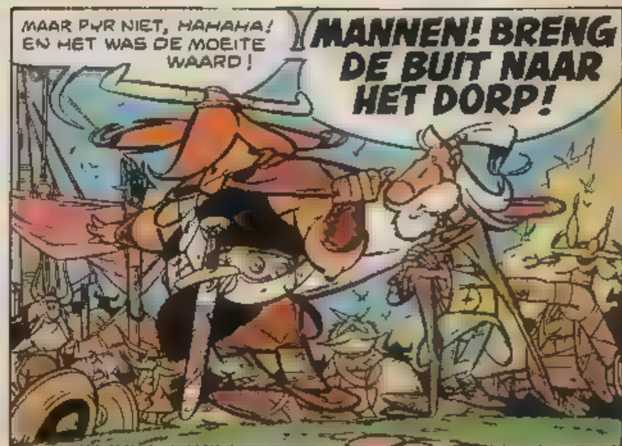

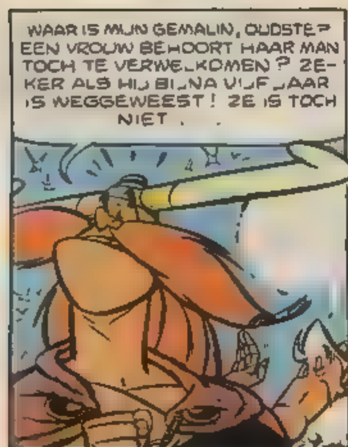

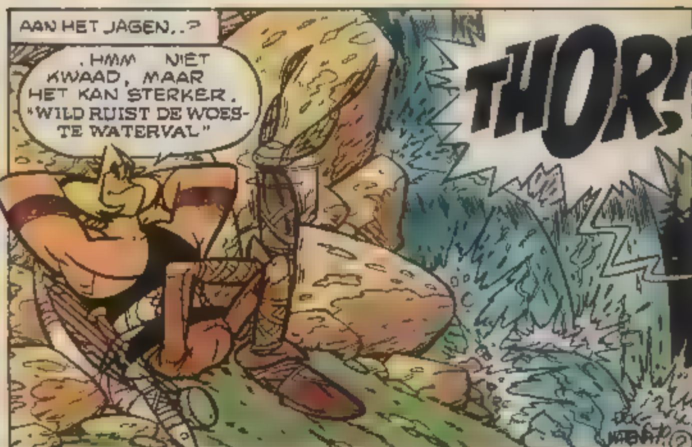

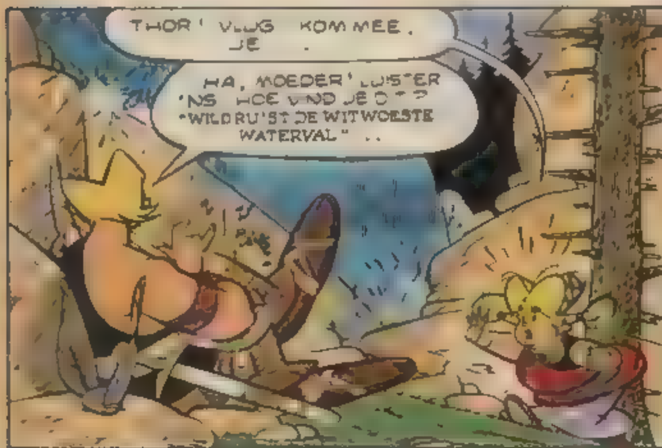

Grote Pyr

THOR! VLUG KOM MEE. JE .
HA, MOEDER! LUISTER 'NS HOE VIND JE D T? "WILD RUIST DE WITWOESTE WATERVAL" ..

THOR, LUISTER! JE ...
OF ... "WITWOEST RUIST DE WATERVAL" DAT KLINKT OOK NIET GEK ...

THOR! HET IS NU GEEN...
WACHT!
STIL IK HEB 'T

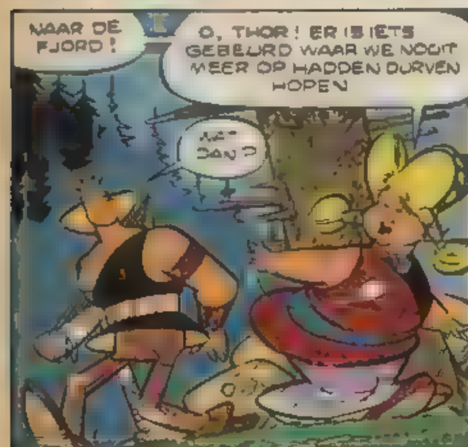
"WILDWOEST RUIST DE WITTE WATERVAL" DAT S HET! EN NU HET VERVOLG, MOEDER ..

THOR!

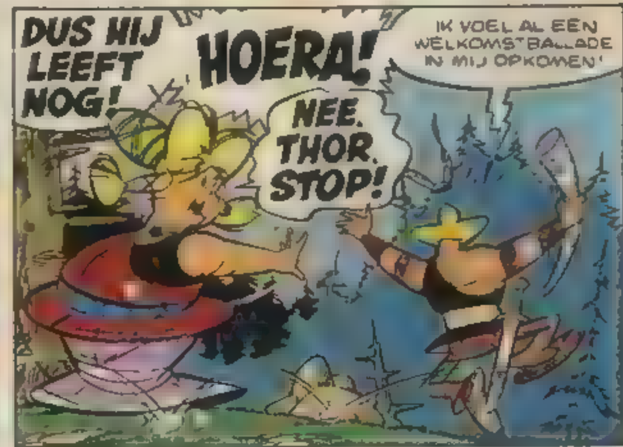
STOP MET DAT GERIJMEL EN KOM MEE!
MEE? WAARHEEN?

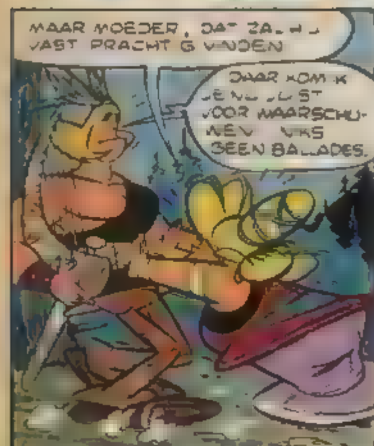
NAAR DE FJORD!
O, THOR! ER IS IETS GEBEURD WAAR WE NOOIT MEER OP HADDEN DURVEN HOPEN
DAN?

GROTE PYR, JE VADER IS TERUG!
VADER TERUG?!

DUS HIJ LEEFT NOG!
HOERA!
IK VOEL AL EEN WELKOMSTBALLADE IN MIJ OPKOMEN!
NEE. THOR. STOP!

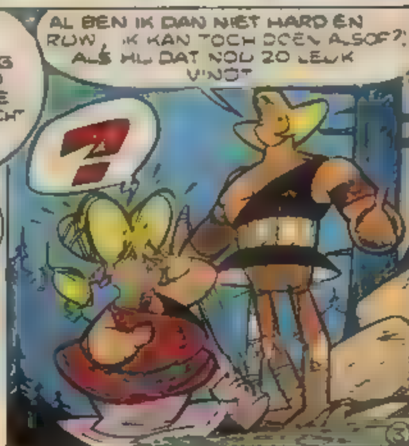
MAAR MOEDER, DAT ZAL HIJ VAST PRACHTIG VINDEN
DAAR KOM IK JE NU JUIST VOOR WAARSCHUWEN ... GEEN BALLADES.

JE VADER IS EEN STERK MAN, JONGEN HARD EN RUW. EEN ECHTE VIKING! EN HIJ WILDE ALTIJD DAT ZIJN ZOON PRECIES ZO ZOU WORDEN.
HARD EN RUW? DAT BEN IK NIET IK BEN EEN DICHTER!

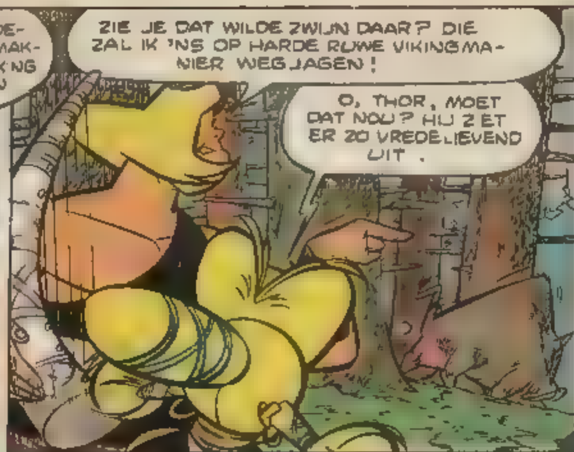
PRECIES EEN DICHTER! EEN BARD! EEN BALLADE-ZANGER: BIJ JOUW OPVOEDING HEEFT DE STERKE VADERHAND ONTBROKEN IK, EEN ZWAKKE VROUW, HEB JE GROOTGEBRACHT EEN OVERGEVOELIGE (SNIK) DICHTER HEB IK VAN JE GEMAAKT IN PLAATS VAN EEN VIKING SNIK BOEHOE-HOE!
NIET HUILEN, MOEDER! DAAR KAN IK NIET TE-GEN ...

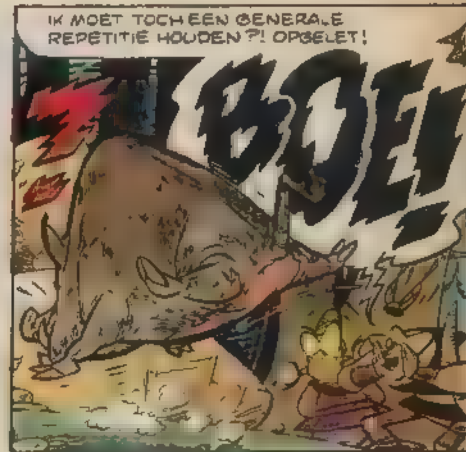

AL BEN IK DAN NIET HARD EN RUW, IK KAN TOCH DOEN ALSOF?! ALS HIJ DAT NOU ZO LEUK VINDT
?

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

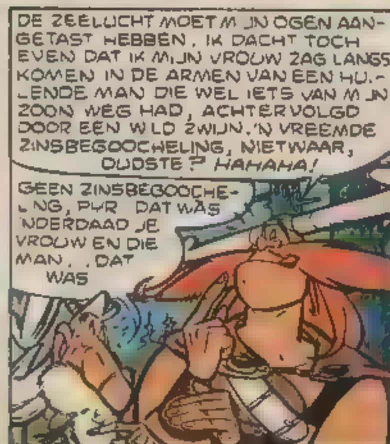

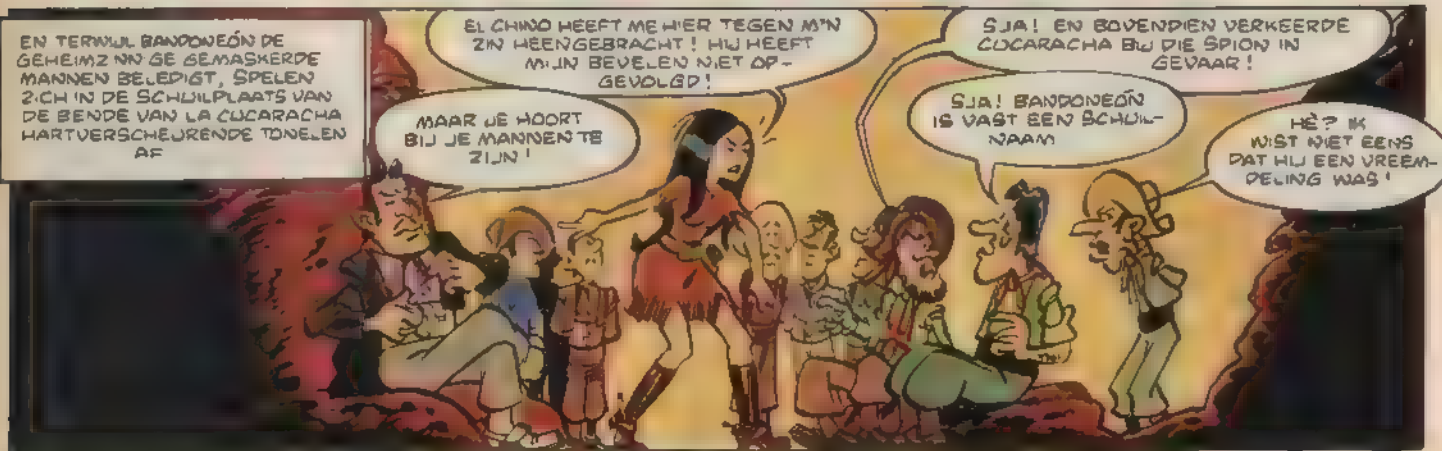

WORDT VERVOLGD

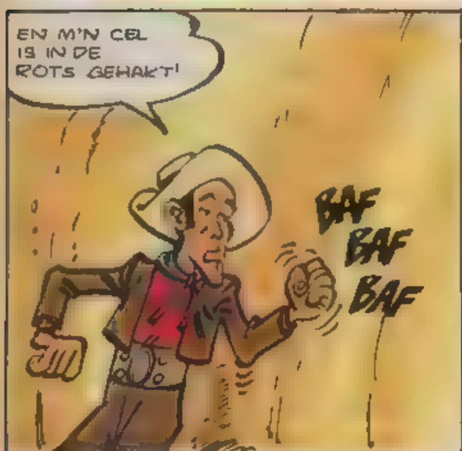
BANDONEÓN

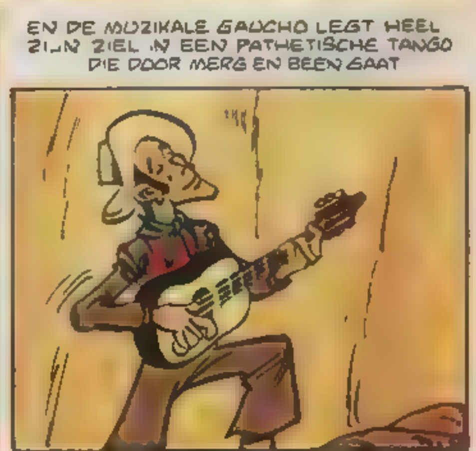

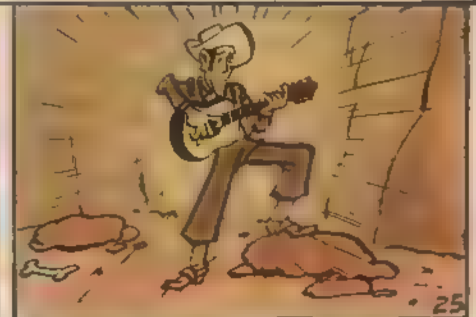
NATUURKUNDIGEN KENNEN NATUURLIJK DE VERBAZINGWEKKENDE EIGENSCHAPPEN VAN GELUIDSGOLVEN. JA, MUZ EK BRENGT NIET ALLEEN TRANEN TEWEEG B_ DE LU ST-ERAARS . .

ZO KAN EEN OPERAZANGER TERWIJL HIJ BEPAALDE HOGE NOTEN VOORTBRENGT GEMAKKELIJK KRISTALLEN GLAZEN DOEN SPRINGEN.

SOMMIGE CHANSONNIÈRES PLEGEN AANSLAGEN OP DE GEHOORORGANEN VAN HUN PUBLIEK . .

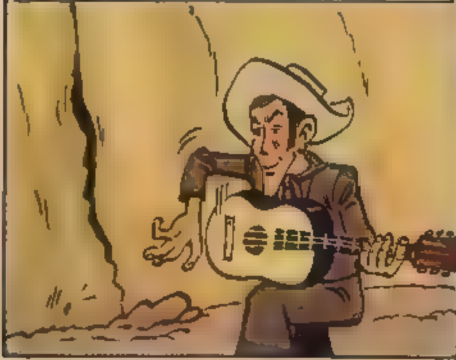

EN BANDONEÓN, DIE VOLLEERDE MUZIKANT, WEET NATUURLIJK DAT HIJ MET Z'N MUZIEK DE ROTS KAN VERBRIJZELEN!

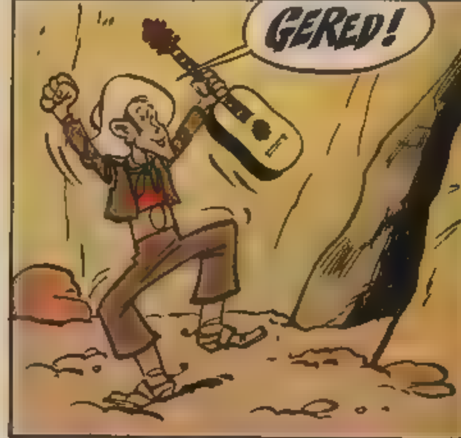
TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

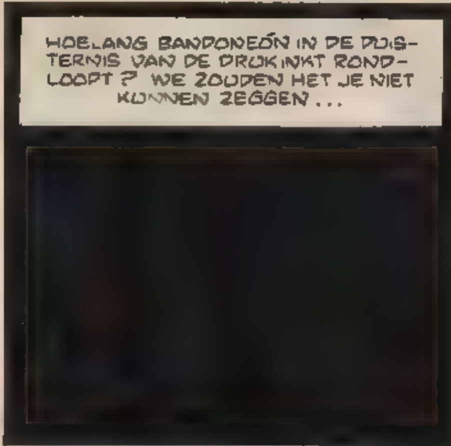
Bandoneon wordt door de gemaskerde mannen gevangen genomen nadat hij op slinkse wijze door El Chino neergeknuppeld is...

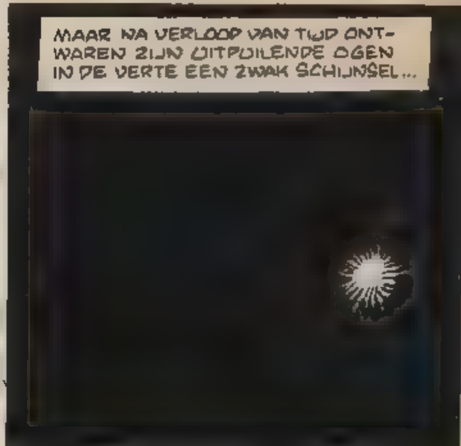

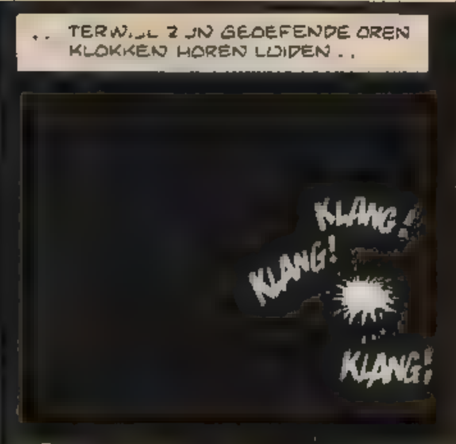

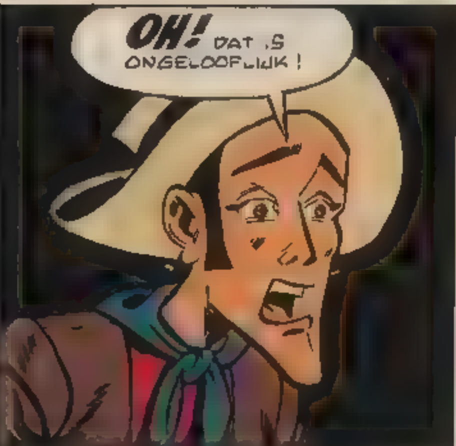

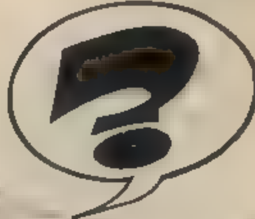
WORDT VERVOLGD

puzzelen met Grote Pyr

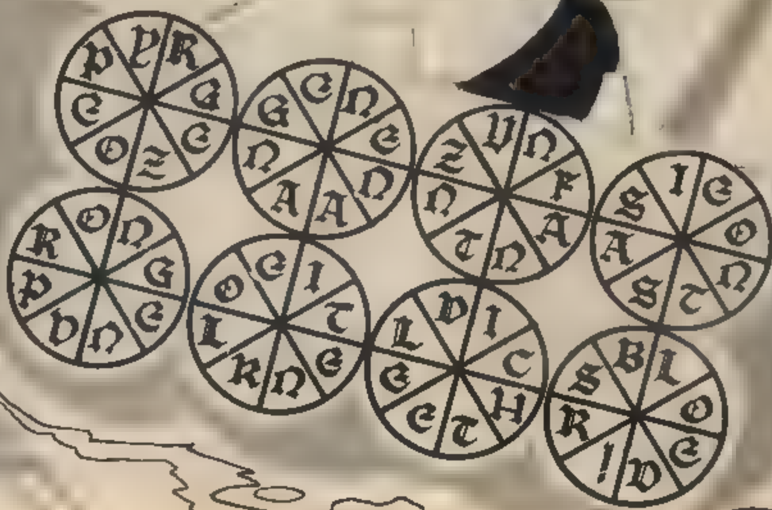
PAPAATJE ZAL HET WEL NIET LEUK VINDEN, MAAR IK HEB ALLE SCHILDEN OP ONZE DRAGARS VERSIERD MET LETTERS! DIE LETTERS BIJ ELKAAR VORMEN EEN GEDICHT.

IK GELOOF DAT IK HET BEGRIJP. ALS IK OP HET EERSTE SCHILD MET DIE ENE LETTER D BEGIN EN DAN ROND GA LEZEN EN DAN OP HET VOLGENDE SCHILD OVERSTAP EN ZO VERDER EN ZO VERDER, LIJKT HET WEL WAT.

JAWEL, MAAR DAN MOET JE MAAR WETEN MET WELKE LETTER JE OP HET TWEEDE SCHILD MOET BEGINNEN. MAAR DIE KUN JE NATUURLIJK VINDEN DOOR EEN LETTER TE NEMEN DIE LOGISCH AANSLUIT OP DE LAATSTE LETTER VAN HET EERSTE SCHILD.

IDEE: JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING: HENK ALBERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 18

PEANUTS

door Schulz

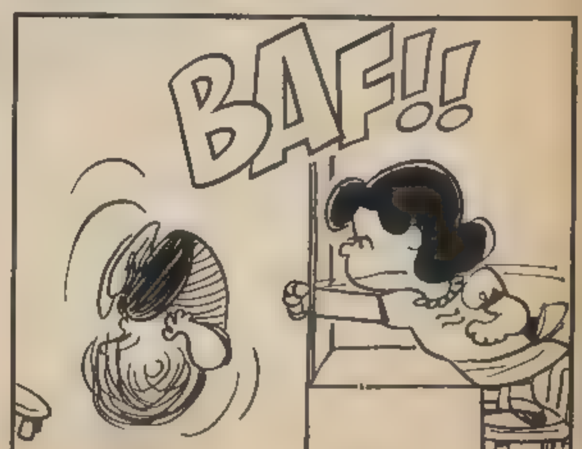

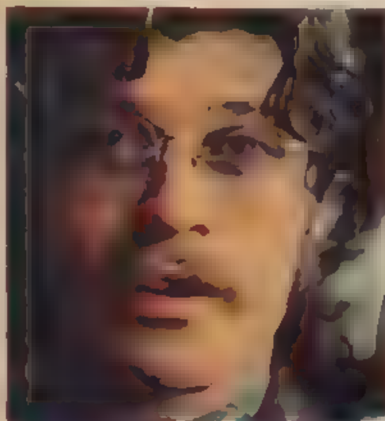

The Band

foto's: Gijsbert Hanekroot
tekst: Jan de Rooij

Het optreden van The Band onlangs in het Amsterdamse Concertgebouw was er één van de soort waarbij je al bij de eerste maten hoort, dat het snor zit. Bij de overdonderende inzet al schoten we in onze stoel overeind. Goed, je kent het voortreffelijk werk wat op de langspelers staat, maar dat daar vlak tegenover je een stel jongens het allemaal eventjes staat te maken, stemt je toch wel zeer tevree. Het totaalgeluid in de muziektempel was van een ongekende helderheid. Gitaarsolootjes, orgelspel, zang, niets ging de mist in. Wat ook opviel was de veelzijdigheid van The Band die vanaf de oprichting uit Robbie Robertson (leadgitaar, zang), Richard Manuel (piano, zang), Rick Danko (bas, zang), Garth Hudson (orgel, zang) en Levon Helm (drums, zang) bestaat. Een man als Helm stapt rustig achter zijn drumstel weg om een partijtje mandoline te spelen. Manuel neemt z'n taak dan over. Robertson is de enige van het stel die maar één instrument beheerst maar daar staat dan weer tegenover dat hij bijna alle nummers schrijft.

In het begin van de jaren zestig speelde The Band onder de naam The Hawks als begeleidingsgroep van de Canadese rock 'n rollzanger Ronnie Hawkins. Toen deze de formatie verliet, omdat hij in het Beatletijdperk met z'n verouderde muziek geen droog brood meer kon verdienen, begon de groep voor zichzelf. De vijf ontmoetten toevallig Bob Dylan en gingen gezamenlijk optreden. De hele folkscene zetten ze op losse schroeven door elektrische gitaren te gaan gebruiken, iets wat hen in die tijd door de folkpuristen enorm kwalijk werd genomen.

„Hoe het allemaal begon, weet ik niet eens meer precies," vertelt Robbie Robertson. „We speelden een keer in Atlantic City. En ik geloof dat Dylan toen van ons hoorde spreken. We wisten eigenlijk verschrikkelijk weinig van hem. Toen we hem ontmoetten, dacht ik dat we samen niets zouden kunnen doen. Maar tijdens het jammen, bleek dat we precies bij elkaar pasten. We hebben elkaar sterk beïnvloed. Dylan is door ons erg veranderd."

Na Dylan's motorongeluk in de zomer van 1966 — hij was daardoor anderhalf jaar uit de running — vestigde de groep zich 40 mijl ten noorden van New York in de bossen om Woodstock in een huis genaamd Big Pink (zo genoemd vanwege het roze dak). De opnames die hier gemaakt werden, resulteerden in een eerste elpee Music From Big Pink. Voor deze langspeler schreef Dylan in samenwerking met Rick en Richard de welbekende nummers Wheels Of Fire en Tears Of Rage. De critici waren terecht zeer enthousiast over de rock met country-, blues- en folkelementen. De plattelandsmuziek mocht dan niet erg swingen, de verrassende tempowisselingen maakten alles goed.

Over niet al te lange tijd komen de jongens alweer met hun vierde album dat Cahoots zal heten, opdraven. Het is opgenomen in de studio in Bearsville waar ook Van Morrison, Paul Butterfield en Taj Mahal gedeelten van hun lp's op de plaat hebben gezet. Robertson, die evenals zijn vrienden nogal introvert is en de gewoonte heeft nauwelijks een mond open te doen, wil dan toch nog wel wat over die elpee kwijt.

Robbie: „Wat er op de plaat komt te staan, weten we nog niet precies. Op het ogenblik brengen we namelijk veranderingen in de songs aan. Zeker is in elk geval dat er een nummer op de schijf komt dat ik samen met Morrison geschreven heb. Van zingt het ook en het gaat 4% Pantomime heten. Ook Dylan, die nog regelmatig bij ons binnen komt vallen, heeft een compositie geleverd, het When I Paint My Masterpiece. Of we veel tijd uittrekken voor het produceren van albums? Ja, gruwelijk veel. Op tournee gaan we zelden. Platen maken en concerteren valt moeilijk te combineren. Je kunt niet componeren als je in de gaten moet houden hoe laat je trein naar de concerthal vertrekt. Zo'n vijftien keer per jaar staan we op de planken. Doordat je tijdens die rondreizen op vitaminepillen leeft en voedsel eet dat je niet gewend bent, is vaker optreden mij althans onmogelijk. Ik zou d'r subiet onderdoor gaan."

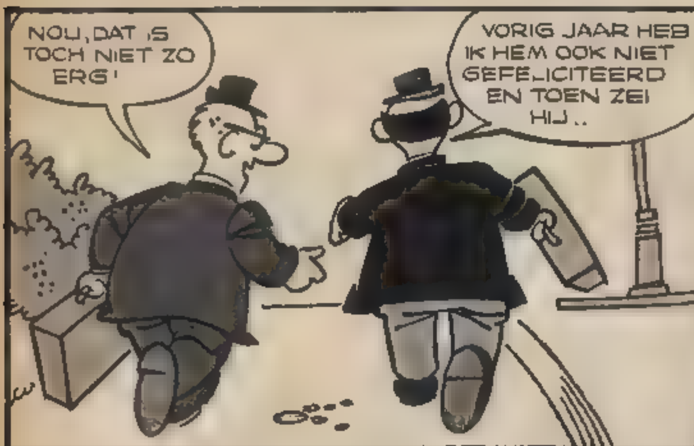

v.l.n.r
Garth Hudson
Robbie Robertson
Levon Helm
Richard Manuel
en
Rick Danko

Engelbert

VANWAAR DIE HAAST INEENS ? WAT IS ER MET JOU AAN DE HAND ?

HET SCHIET ME PLOTSELING TE BINNEN DAT IK VERGETEN BEN OM ENGELBERT VANMORGEN MET ZIJN VERJAARDAG TE FELICITEREN !

NOU, DAT IS TOCH NIET ZO ERG !
VORIG JAAR HEB IK HEM OOK NIET GEFELICITEERD EN TOEN ZEI HIJ ..

DAT ALS IK HET WEER VERGAT, IK ER NIET MEER IN ZOU KOMEN !
HAHA ! EN HOE ZOU HIJ DAT DAN WEL WILLEN VERHINDEREN ?

Pak je pakje!

door
Willy Lohman

pep

uithaler

Spijker 1918

Nationaal Automobielmuseum, Leidschendam

foto Rinus Wilms

JOE FRAZIER verschrikkelijke vechtmachine

Op 8 maart van dit jaar stierf in de Newyorkse sporttempel Madison Square Garden een legende. Die van Cassius Clay. In de strijd om de wereldtitel boksen in het zwaargewicht werd hij door zijn 27-jarige landgenoot Joe Frazier in de eerste minuut van de laatste ronde met een schitterende linkse hoek gevloerd. Frazier prolongeerde zo zijn titel die hij had kunnen behalen omdat Clay er 3½ jaar geleden afstand van moest doen vanwege zijn dienstweigering. Cassius wenste niet mee te doen aan die „waanzinnige oorlog in Vietnam", zoals hij zich tijdens zijn verdediging voor het gerechtshof in Houston uitdrukte. Frazier werd in die tussentijd door niemand als een volwaardig kampioen beschouwd en vooral Clay liet niet na denigrerende op- en aanmerkingen te maken over Joe's kwaliteiten. Op de persconferentie vlak voor het gevecht van de eeuw verklaarde Cassius nog dat hij die Frazier in mootjes zou hakken. Gedurende een paar minuten leverde hij een schijngevecht om vervolgens in de behaagzieke houding van de overwinnaar te blijven staan. „Ik zal laten zien dat Frazier, die mijn titel gestolen heeft, in vergelijking met mij maar een amateurtje is," pochte hij gewoontegetrouw. „In de zesde ronde sla ik hem neer, het uur der waarheid is aangebroken." Vanaf de eerste tot de laatste gongslag bleef Frazier echter als een klit aan Clay vastplakken, alle linkse en rechtse stopstoten en counters ten spijt. Frazier bleef met stukgeslagen lippen en gezwollen ogen keiharde stoten naar lichaam en hoofd van Clay brengen, die langzamerhand vermoeid begon te raken. Vanaf de tiende ronde dicteerde Frazier de strijd. De bokser die het van zijn kracht moest hebben won het van de puncher. 300 miljoen televisiekijkers in 36 landen zagen toe hoe de verschrikkelijke vechtmachine Frazier een eind maakte aan het Clay-tijdperk.

Frazier na afloop: „Ik ben bereid hem een revanche te geven, het kan me niet schelen wanneer. Maar ik geloof niet dat hij nog wil. Aan de belofte dat hij door de ring naar mij toe zou kruipen als hij zou verliezen, heb ik hem niet gehouden, maar ik verwacht wel een excuus. Voor de wedstrijd zei hij notabene nog: „Ik vermoord je, vuile nikker." Clay verklaarde op zijn beurt: „Zorg dat de geweren klaar staan, ik ga d'r opnieuw tegen aan."
De overwinning op Clay leverde Frazier (gewicht: 93 kg, lengte: 181.5 cm, reikwijdte: 186.5 cm) 9 miljoen gulden bruto op. De voormalige slachter uit Philadelphia was een gefortuneerd man geworden.

De bokswereld hoorde rond 1964 voor het eerst van Joe Frazier. In de eliminatiewedstrijden voor de Olympische Spelen moest hij het toen nog afleggen tegen Buster Mathis. Doordat Mathis enkele weken voor de Spelen een ernstige blessure opliep kreeg Frazier een kans. Met één hand boksend werd hij kampioen. Toch was de zege op punten op de Westduitser Hans Huber weinig spectaculair. Na de overwinning richtte Frazier een noodkreet tot de publiciteitsmedia. „Ik mag dan de Olympische kampioen zijn, maar ik ben de armste Olympische kampioen ter wereld." Toen een aantal zakenmensen voor hem de N.V. Cloverlay oprichtten, kreeg hij de kans zich volledig aan het boksen te wijden, zonder dat zijn gezin daar schade van ondervond. Zijn debuut als beroepsbokser maakte hij op 16 augustus 1965. Om precies te zijn 23 met knock out en vier op punten met slagen van het soort waarvan hij vroeger stieren placht te vellen.

Wat Frazier de komende tijd gaat doen? „Niet veel bijzonders. Ik ga rock 'n roll zingen." Dat zingen van Frazier is inderdaad niet veel bijzonders. De toernee door Europa die hij na zijn zege ondernam, is een groot fiasco geworden. In Rome incasseerde hij de zwaarste klap van zijn rondreis met de popgroep The Knockouts. De twee aldaar geplande voorstellingen moesten worden afgelast omdat er slechts zeventig

kaarten verkocht waren. Impresario Franco Fontana verklaarde dat Fraziers show artistiek gezien waardeloos was en dientengevolge dan ook niet tot de verbeelding van het publiek sprak.
Nee, Frazier kan beter zijn bokshandschoenen van zolder halen. Maar of hij dat nog zal doen, staat plots te betwijfelen. In het Milanese blad Oggi heeft oud-bokser Nino Benvenuti namelijk verklaard dat Joe niet meer zal boksen. Frazier zou gezegd hebben: „Nino, ik ga mijn handschoenen aan de wilgen hangen. Ik heb een vrouw, vijf kinderen en voel me volkomen gelukkig. Ondanks Cassius is mijn gezicht nog ongeschonden. Wat ik wilde, dat heb ik bereikt. Waarom zou ik dan doorgaan?" Toch sluit Benvenuti de mogelijkheid niet uit dat Frazier op zijn besluit terugkomt. „Voor het geld dat een revanche tegen Clay hem zal opleveren, zou hij best eens kunnen zwichten."

Tekst: Jan de Rooij

DE LAATSTE TOCHT VAN DE CANDELILLA'S

DEEL 2

door Quint
illustratie Carl Hollander

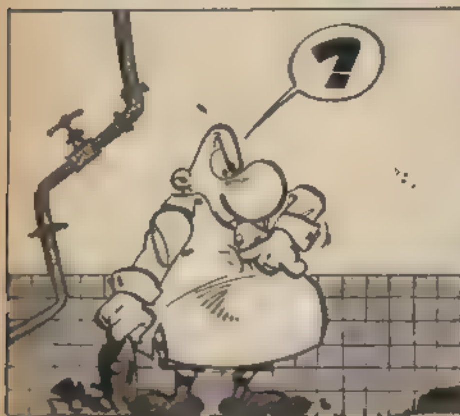
Richardo zag de silhouetten van de muilezels tegen de witte cirkel van de maan en luisterde naar hun zenuwachtige gestamp en gesnuif. Zenuwachtig ja, maar niet meer uitzinnig van angst. De poema moest de achtervolging gestaakt hebben.
Richardo had alleen oog, alleen tijd voor de ontsnapte ezels, die hij moest terugbrengen naar hun kamp, waar Carlos, op hem wachtte met de paarden en de tassen vol Candelilla-was, hun smokkelwaar
De elf muilezels hadden aan de lasso waarmee ze aan elkaar verbonden waren, de twaalfde ezel meegesleept door de nachtelijke woestijn. De twaalfde ezel was gedood door de poema en de poema had zijn prooi niet willen loslaten, ook niet toen hij door het op hol geslagen span werd meegesleurd door de woestijn. De poema moest wel gedreven worden door bittere noodzaak, gezien zijn driestheid. Richardo was er helemaal niet zeker van dat het dier tenslotte de aftocht had geblazen.
Richardo's kleren waren doordrenkt van het zweet, plakten aan zijn lijf, en zweet droop in zijn ogen toen hij stap voor stap dichterbij kwam. In het halfdonker leek ieder bosje, iedere zwerfkei, ieder heuveltje op een in elkaar gedoken poema, de kop laag, de achterpoten ingetrokken, wachtend op het gunstigste moment om zijn achtervolger te bespringen.

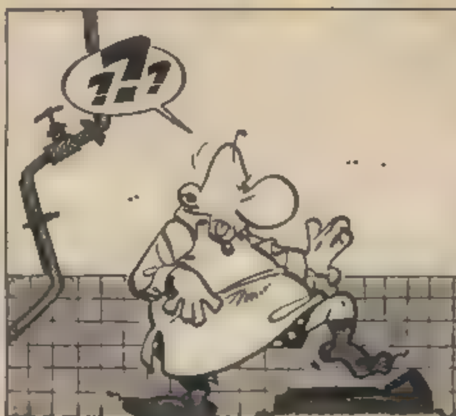
De muilezels begonnen al wat kalmer te worden. Richardo kon nu zien wát een einde aan hun dolle vlucht had gemaakt. De dode ezel lag klem tussen twee grote rotsblokken en had verder vluchten onmogelijk gemaakt. De lasso stond trillend strak, maar hield. De muilezels vormden geen probleem meer. Hij zou het kadaver lossnijden, het span goed in de hand houden en terugkeren naar Carlos. Ze zouden samen snel de lading Candelilla-was over de elf ezels verdelen en maken dat ze van deze onheilsplek wegkwamen vóór de *federales* opdaagden. Het was al bij al nog goed afgelopen...
Opzij van hem, waar een van de rotsblokken, hoog als een huis, in de loop van eeuwen door de zuigende wind was uitgehold, bewoog iets... Of was het verbeelding? Richardo stond stil met kloppend hart, het geweer in aanslag, en probeerde uit de vele windbewogen schaduwen wijs te worden. Weer bewoog er iets en hij hoorde zacht gepiep en gekerm... De maan stond achter hem, hoog aan de woestijnhemel, en redde hem van een zekere dood. Tussen maan en rots stond een versteende cactus, die zijn schaduw op de rots wierp, en in dat schaduwbeeld zag Richardo als in een spiegel wat er achter hem gebeurde. De cactus veranderde langzaam van vorm...
Op een wig, die gevormd werd door twee stekelige uitlopers van de reusachtige cactus, verscheen de schaduw van de poema. Uiterst stil. Niet voor niets werd de poema door de Indianen „de geest van de woestijn" genoemd. En Richardo wist dat weghollen hem nu niet meer zou kunnen redden, want de poema was een van de snelste dieren in een korte sprint. Hij dankte de hemel dat hij de haan van zijn geweer al gespannen had, en terwijl hij het wapen omhoog bracht, tolde hij rond en liet zich op één knie zakken.
Brullen deed de poema niet. Het geluid dat hij maakte, leek op een blazend fluiten. Toen de grote kat van houding veranderde op de cactus, hield Richardo zijn adem in en vuurde. De bergleeuw maakte een woeste beweging in zijn richting, tuimelde met de kop omlaag de cactus uit, en nam toen één grote sprong. Hij kwam neer op de rotsgrond, glipte weg in het halfdonker, omlaag, nog steeds vallend, een steil, begroeid ravijn binnen, en was verdwenen.
Raak! dacht Ricardo. Ver komt het secreet niet. Hij zou er nu graag achter aan zijn gegaan, hoe gevaarlijk het ook was om in die dichte begroeiing een aangeschoten poema te achtervolgen. Maar hij moest aan Carlos en de smokkelwaar denken. Hoe eerder ze met de ezels en de Candelilla-was van deze plek verdwenen waren, hoe beter. De *federales* zouden misschien allang opmerkzaam zijn geworden.
Maar wat zou hij graag de huid van deze poema afstropen! Wat een trofee! Hij zuchtte Toen zette hij zijn geweer op veilig en liep snel naar de ezels toe, die weer hevig aan de lasso rukten, met wijdopengesperde neusgaten en grote schrikogen. Hij kalmeerde ze met geklak van zijn tong en zou al met het span op de terugweg zijn gegaan, als hij niet weer dat vreemde gepiep en gekerm had gehoord.
Ineens begreep hij het. Begreep hij alles. Ergens in de buurt, heel dichtbij zelfs, moest het hol van de poema zijn. En daarin zou hij zeker welpen aantreffen. Een poema, wist hij, kon soms wel zes jongen tegelijk grootbrengen, maar deze had blijkbaar heel lang zonder succes gejaagd op voedsel voor dat nest en was ten einde raad op hun kamp afgegaan. Voor haar welpen had de poema die wanhoopsdaad begaan, een ezel aangevallen in de onmiddellijke nabijheid van de mens. En nu lag de moeder ergens in het ravijn te sterven en in een spelonk vlakbij schreeuwden haar jongen om eten.
Richardo had geen minuut te verliezen. Hij moest afzien van de huid die hem toekwam, en hij had ook geen tijd om te gaan zoeken naar het hol van de welpen... Hij moest zo snel mogelijk naar Carlos terugkeren. Ze moesten maken dat ze met de smokkelwaar wegkwamen. Nog even luisterde hij naar het vage gepiep, gehis en gekerm dat uit het donker van de rots tot hem doordrong. Toen haalde hij geërgerd zijn schouders op. Hij liep verder naar de dode ezel, trok zijn mes en sneed de lasso door. Hij nam de lasso stevig in de hand en ging op weg, terug naar het kamp. De ezels, eenmaal gekalmeerd, volgden hem gewillig door de nachtelijke woestijn. De maan rolde langzaam als een zilveren speelbal naar de horizon, terwijl Richardo, na alle opwinding van de achtervolging uitgeput, moeizaam voortsjokte met zijn span muilezels. Geen van de dieren was ooit aan een ruiter gewend, en hij durfde niet riskeren zijn nek te breken door zonder meer op een van die bokkige ruggen te klimmen. Stof wolkte op bij iedere stap en vormde samen met het zweet een dikke laag op zijn gezicht, die geleidelijk hard werd en barstte als hij zijn mond of oogleden bewoog.
In gedachten zag hij nóg de gewonde poema uit de cactus vallen, wegrollen, de diepte van het ravijn in. In zijn verbeelding hoorde hij nóg het eenzame gekrijs van de welpen.
Halverwege het kamp schrok hij van naderende paardehoeven. Hij zocht in paniek om zich heen, maar nergens was de begroeiing op die plek hoog genoeg om een schuilplaats te bieden voor een man en elf ezels. Tenslotte, met verbeten kalmte, wachtte hij af op wat komen zou, en zag Carlos met twee paarden aankomen in het maanlicht. Carlos had met behulp van de twee paarden alle tassen met Candelilla-was in een nabije *arroyo* verborgen, voor het geval de *federales* zouden komen opdagen Dat had hem heel wat tijd gekost, want zo eenvoudig laat de lading van twaalf muilezels zich niet verplaatsen.
„En?" vroeg hij.
„Dat secreet leeft niet lang meer. Jammer dat ik hem niet helemaal kon afmaken."
„Beter van niet. Kon je je kop wel eens kosten."
„Nog iets gemerkt?"
„Geen *federale* te zien. Maar de kans is groot dat ze op het schieten afkomen. We moeten zo snel mogelijk weg."
„Eén ezel kwijt."
„Ja, niets aan te doen. Heb nooit zoiets meegemaakt. Jij?"
„Nee. Maar het beest zat met een nest jongen. Vandaar"
„Oh," zei Carlos.
Daarna zwegen ze. Richardo hees zich in het zadel en volgde Carlos. De paardehoeven ploften dof in het zand; de stenen die onder de hoeven wegsprongen, rolden tegen andere stenen met een klikkend geluid, als van biljartballen. De wind joeg het dunne zand op en grote bossen van samengeklit gras en afgebroken takken rolden als wagenwielen over de vlakte, voortgedreven door plotselinge windhozen tegen de benen van paarden en muilezels.
In de vroege ochtend waren ze gereed om hun tocht te vervolgen. De tassen waren weer over de muilezels verdeeld en de twee mannen, vermoeid en humeurig na een nacht zonder slaap en zoveel opwinding, begonnen aan de rest van hun geheime traject door de *Gran Comba*. Na een uitputtende tocht door de dorheid en stilte van verraderlijke hellingen en eindeloze vlaktes, wachtte hen de Rio Grande, die de grens tussen Mexico en Texas aangaf En van de *federales* hadden ze niets gemerkt, tot hun opluchting.
Nu nog de overtocht door het brede gele water, en dan hoefden ze niet langer bevreesd te zijn. Van de Amerikaanse douanen konden ze alleen vriendelijkheid verwachten, want Amerika zag de kostbare Candelilla-was maar al te graag, en hoe dan ook, het land binnenkomen. Bij *Glenn-Springs* zou een handelaar uit Marathon hen opwachten en zich gretig over de handel ontfermen. Met dollars in hun zak zouden ze terugkeren, om in Mexico een lui en luxe leventje te leiden tot de volgende tocht.
Maar deze tocht was hun laatste, al wisten de twee *Candelilla's* dat nog niet.

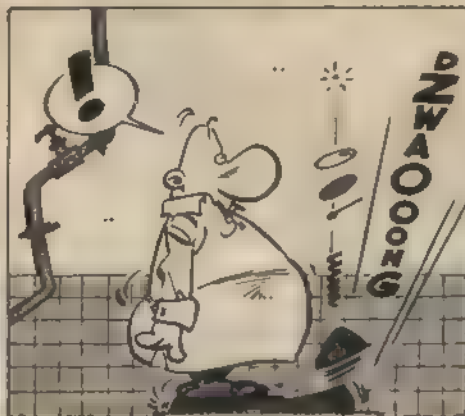
slot volgt

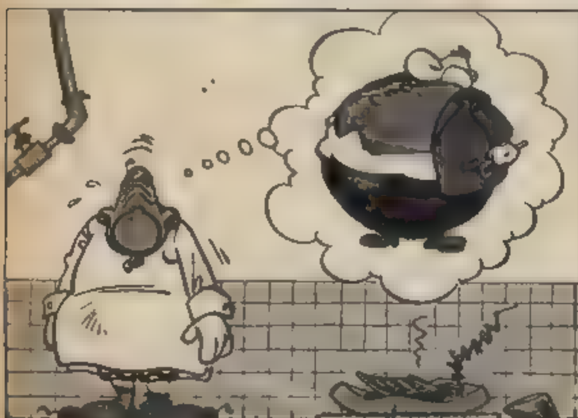

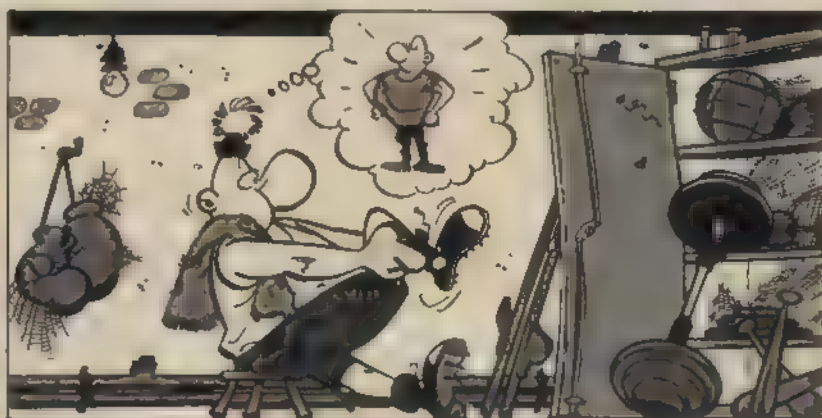
OLIVIER

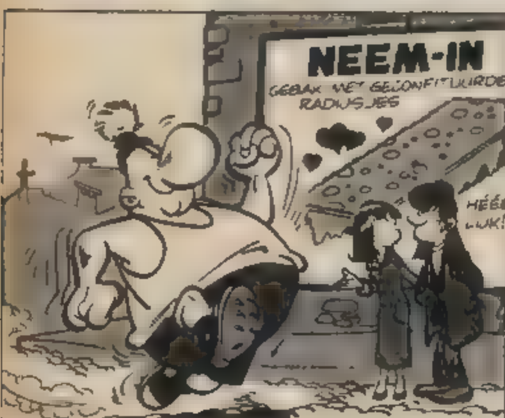

?

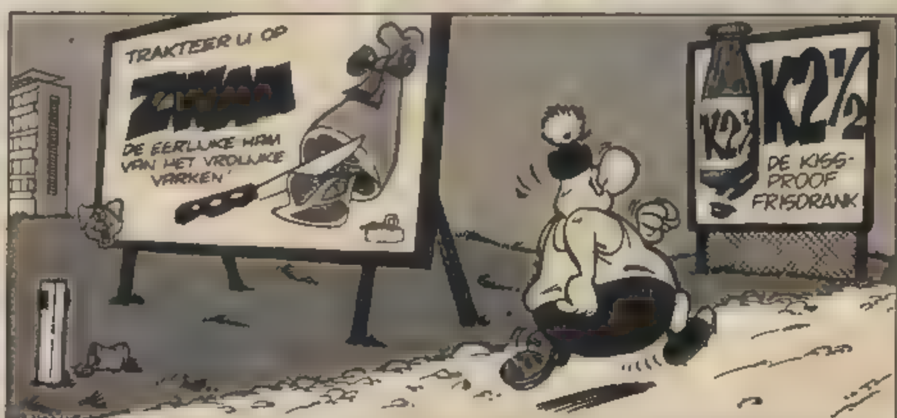

?!?

!
DZWAOOOONG

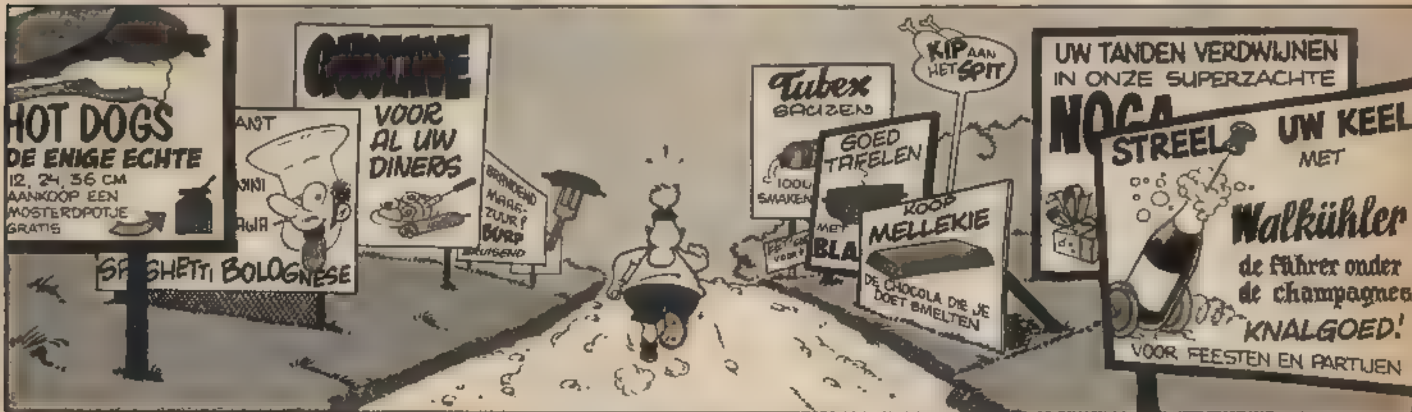

NEEM-IN
GEBAK MET GECONFITUURDE RADIJSJES
HÉÉ LIJK!

TRAKTEER U OP
DE EERLIJKE HAM VAN HET VROLIJKE VARKEN
K2½
DE KISS-PROOF FRISDRANK

DELICATESSEN VAN DE KOK
eieren
SPAVLOF
ZONDER KWIK
SOEPEN TOK
VLOEIBAAR FLUWEEL
SCHRAAAMANS' VERSE KREEFT
VERSE KREEFT
VOLVETT
BOERENBO
100+

BLUNDER

DOOR: GREG.

...WAT ME ALTIJD ZO OPVALT BIJ DE BAAS IS ZIJN INSTINCT.. TOEN WE HIER BEGONNEN, ZEI HIJ TEGEN ME: "OSCAR", ZEI-IE, "OSCAR, JE ZAL ZIEN DAT WE IN DEZE OMGEVING ALLE ECHTE NATUURLIEFHEBBERS KRIJGEN ...DE ECHTE, DE WARE SPORTIEVELINGEN ...
...EN DAT ZIJN DE **BESTE KLANTEN!**

JE ZAL EEN END MOETEN LOPEN OM ER ZO EENTJE TE VINDEN ALS DE BAAS!

BOF! **HOP!**

IZNOGOEDH

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: TABARY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

DE BOOTREIS

WAT ?!? EEN PASSAGIER? AAN BOORD VAN MIJN SCHIP?! HOOR IK DAT GOED?
EEN PASSAGIER?!
EEEEEH!

ECHT WAAR? IEMAND DIE ZICH WIL INSCHEPEN OP DE KATASTROFE XXVII?
ECHT WAAR.

'T HANGT NATUURLIJK VAN DE PRIJS AF.
NOEM JE PRIJS.

300 000 PIASTER. MAAR DAAR VALT OVER TE PRATEN.
UITSTEKEND. MIJN BOD IS 156 PIASTER DISCUSSIE GESLOTEN

DE KATASTROFE XXVII WACHT U IN DE HAVEN VAN BASSORA
PRACHTIG. IK KOM JE ZO SNEL MOGELIJK JE PASSAGIER BRENGEN.

WE GAAN TERUG NAAR BAGDAD. HET ZAL NOG EEN HEEL KARWEI ZIJN DE KALIEF OVER TE HALEN
RUSTIG NOU, BAAS. WE HEBBEN TOCH VAKANTIE? NEEM 'T ER NOG EVEN VAN

LATER, IN HET WEELDERIGE PALEIS VAN DE GOEDE KALIEF HAROEN EL POESSAH
IK HOOP DAT 'T LUKT. IK MOET IETS VINDEN OM HEM TE OVERTUIGEN. HIJ IS ZO ONBEREKENBAAR.. ENFIN, VOORUIT DAN MAAR

O HEERSER DER GELOVIGEN, ZOUDT U IN UW VAKANTIE EEN BOOTREIS WILLEN MAKEN? U ZULT ER ONVERGETELIJKE HERINNERINGEN AAN OVER HOUDEN
GRAAG, M'N BESTE IZNOGOEDH

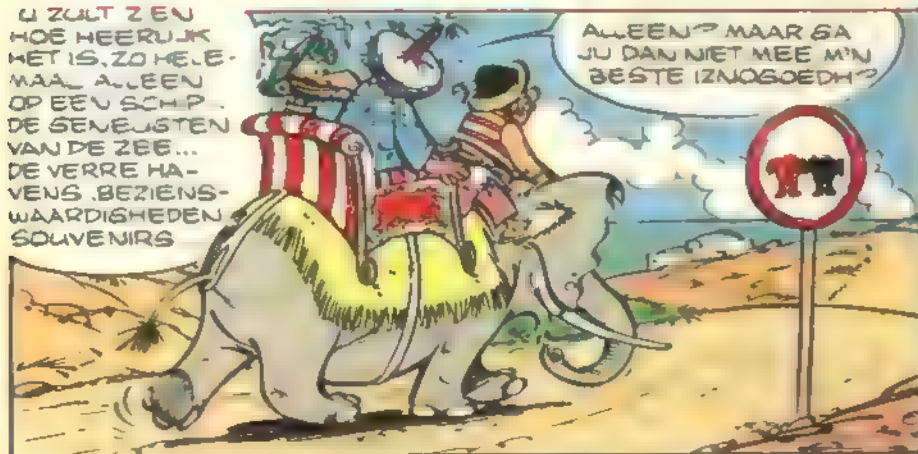
IZNOGOEDH IZNOGOEDH? M'N BESTE IZNOGOEDH?!

STA ME TOE, O HEERSER DER GELOVIGEN. IK DENK DAT HIJ VAN PURE VREUGDE IS FLAUWGEVALLEN

HEEFT.. HEEFT-IE ECHT JA GEZEGD?
JA, BAAS. MAAR U BENT VEEL TE EMOTIONEEL. U RAAKT ZO UW BOOSAARDIGHEID KWIJT

IZNOGOEDH

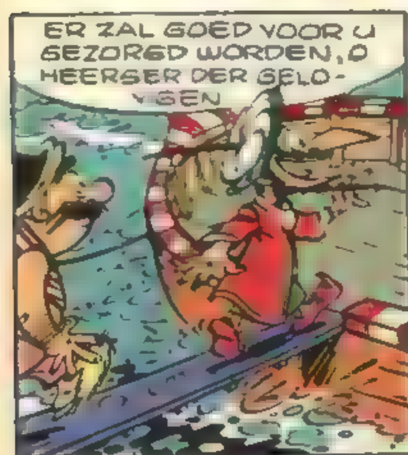
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: TABARY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

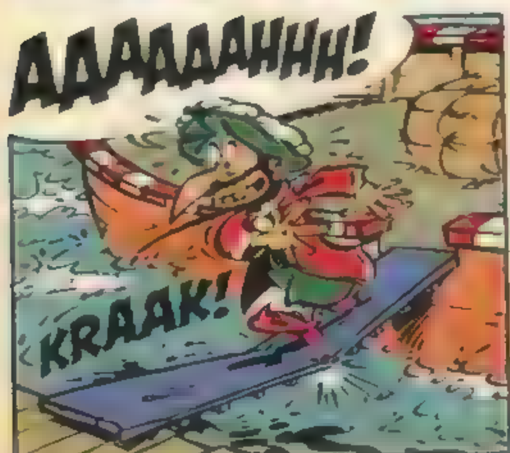

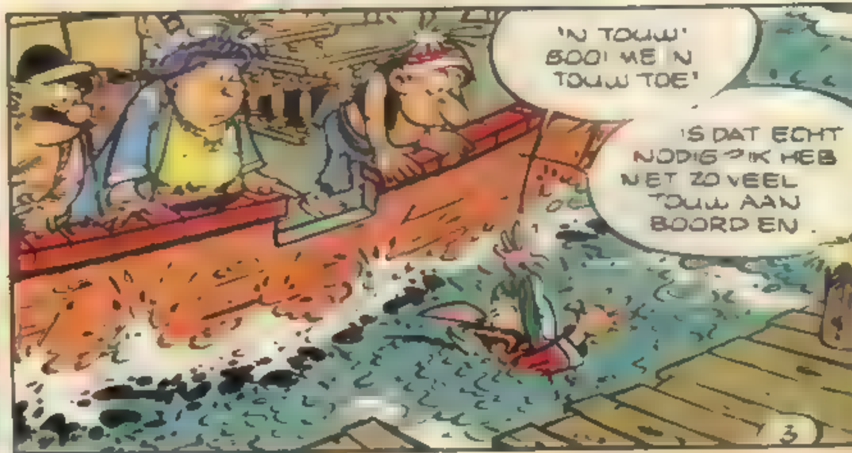

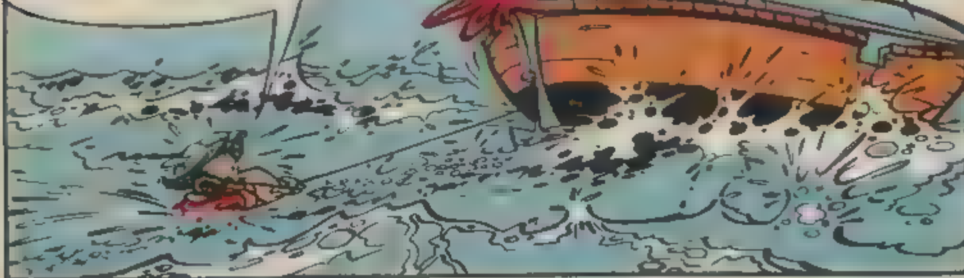

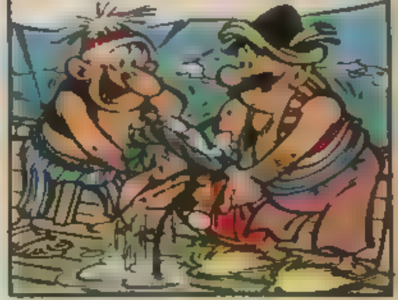

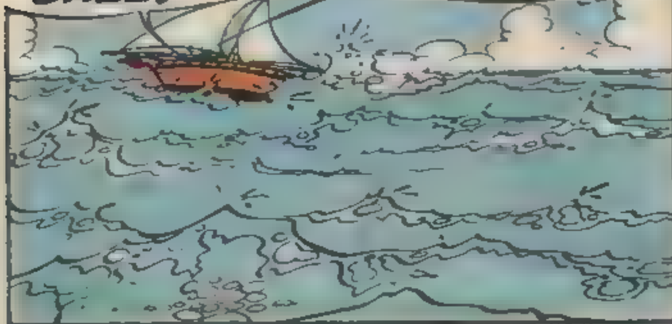

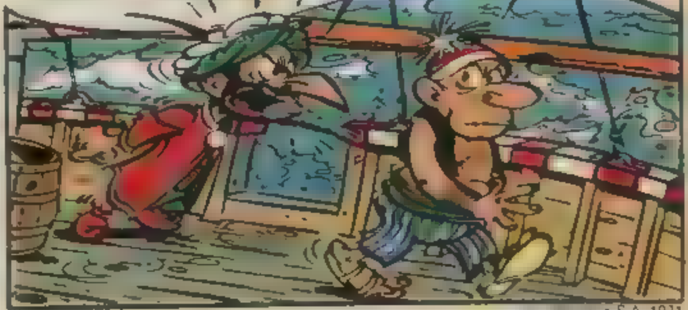

DE BOOTREIS

DAT BLIJKT

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING
FRITS VAN DER HEIDE

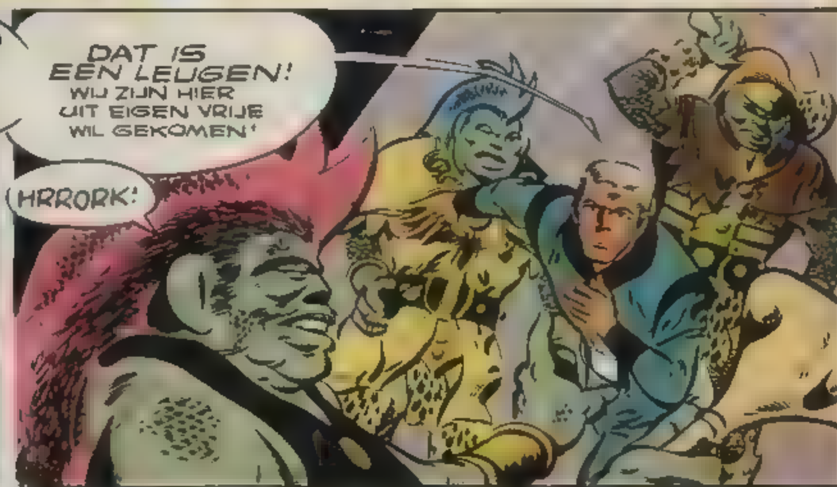
PA/21

DE PLANEET VAN DE ANGST

Vrijwillig gaan Luc en zijn metgezellen mee met Korran om de grote Borkh te ontmoeten. Het landschap biedt 'n troosteloze aanblik

© Ed. Lombard

PA 22

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD
VERTALING: KAREL KERSTEN

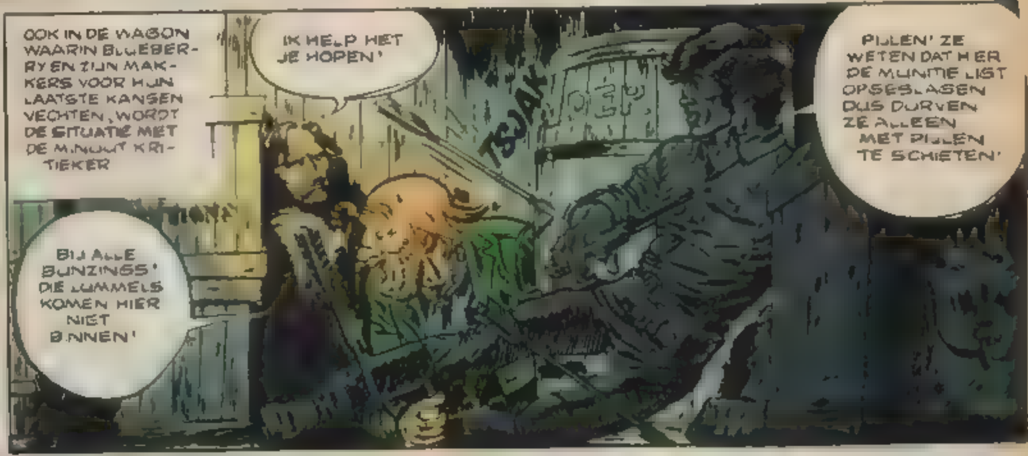

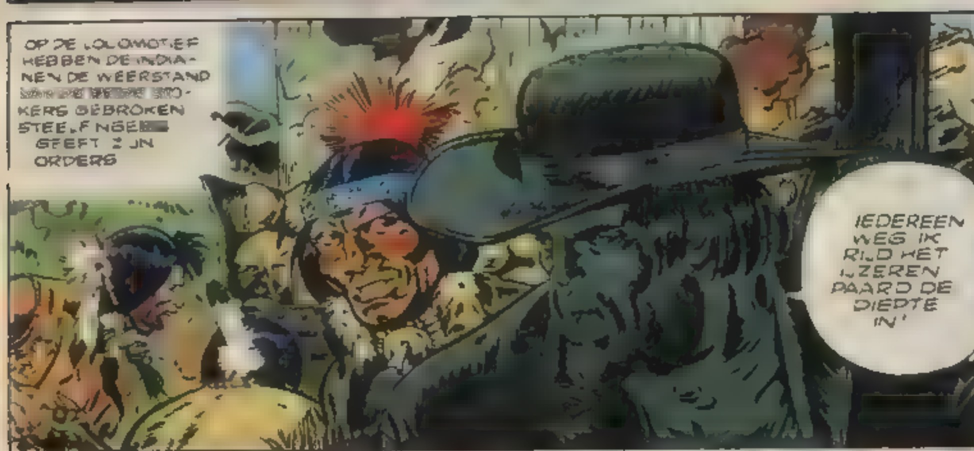

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

De situatie van de redd ngstrein is hopeloos. De wagon waar de bewakers in zitten, is van buiten afgesloten en in brand gestoken

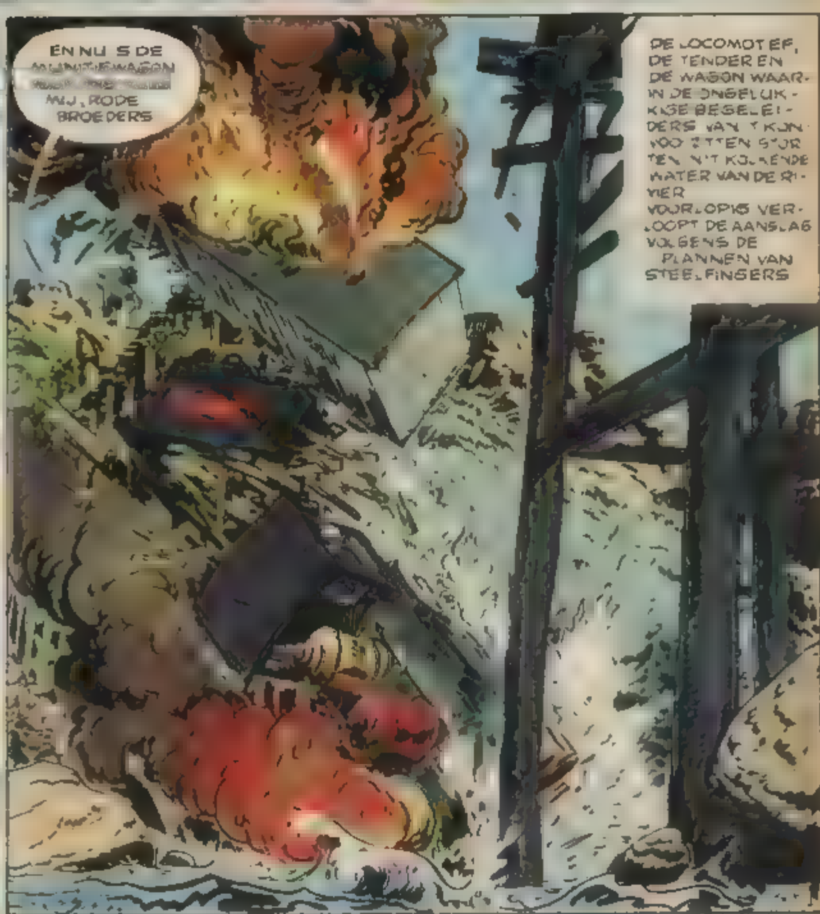

BLUEBERRY

VANUIT HUN WAGON ZIEN BLUEBERRY EN ZIJN MAKKERS HOE ZICH AAN DE BEGELEIDERS HET DRAMA VOLTREKT
DE ONGELUKKIGEN! ZE ZIJN MET DE LOCOMOTIEF IN DE [redacted] GESTORT!
BIJ ALLE BUNZINGS! DE INDIANEN ZIJN DOOR HET DOLLE HEEN!
DAAR! TUSSEN DE SIOUX! JETHRO STEELFINGERS! NU BEGIN IK HET TE BEGRIJPEN!

DAAROM WAS DIE VERVLOEKTE MEXICAAN DUS OP DE TREIN! HIJ WERKTE VOOR JETHRO! EN DIE SCHOFT IS MET DE INDIANEN IN ZEE GEGAAN
HIJ IS NATUURLIJK OP HET GELD UIT!

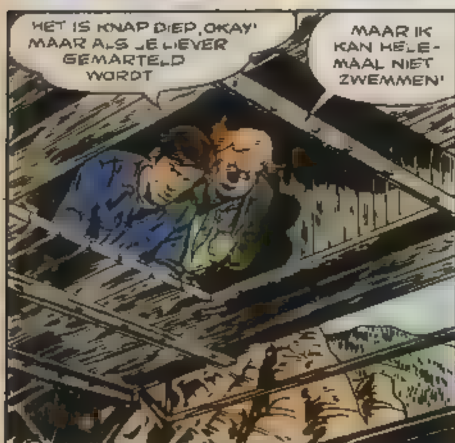
ALLEEN HEEFT HIJ GEEN BENUL WAAR HET IS!
DE INDIANEN TREKKEN ZICH TERUG!

VOOR DE LAATSTE AANVAL NATUURLIJK!
WE MOETEN VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK MAKEN ONZE KANS TE GRIJPEN!

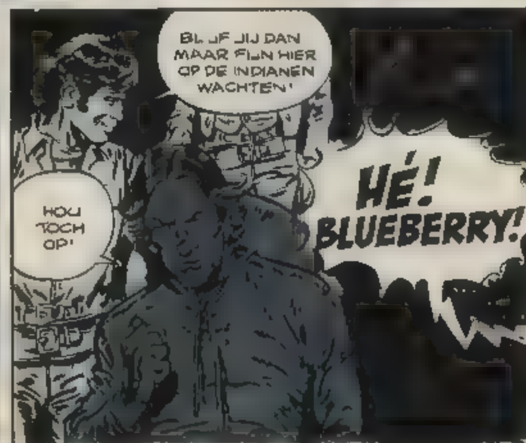
BLUEBERRY VERWIJDERT HAASTIG DE PLANKEN DIE HIJ TEVOREN HAD LOSGEMAAKT
WE SPRINGEN IN HET WATER!
IN DIE DIEPTE?
MOETEN WE ERUIT?

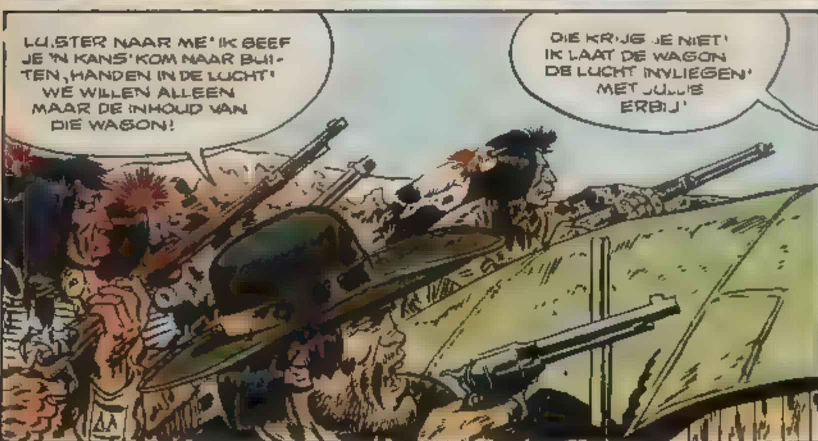
HET IS KNAP DIEP, OKAY! MAAR ALS JE LIEVER GEMARTELD WORDT
MAAR IK KAN HELEMAAL NIET ZWEMMEN!

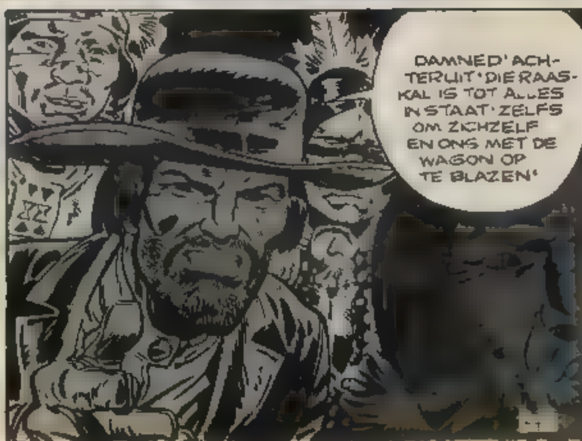
DAN IS DIT 'N MOOIE GELEGENHEID OM HET TE LEREN! RED, JIJ GAAT EERST! IK SPRING ALS LAATSTE!
HEB JE DIE STROOM GEZIEN?

BLIJF JIJ DAN MAAR FIJN HIER OP DE INDIANEN WACHTEN!
HOU TOCH OP!
HÉ! BLUEBERRY!

LUISTER NAAR ME! IK GEEF JE 'N KANS! KOM NAAR BUITEN, HANDEN IN DE LUCHT! WE WILLEN ALLEEN MAAR DE INHOUD VAN DIE WAGON!
DIE KRIJG JE NIET! IK LAAT DE WAGON DE LUCHT INVLIEGEN! MET JULLIE ERBIJ!

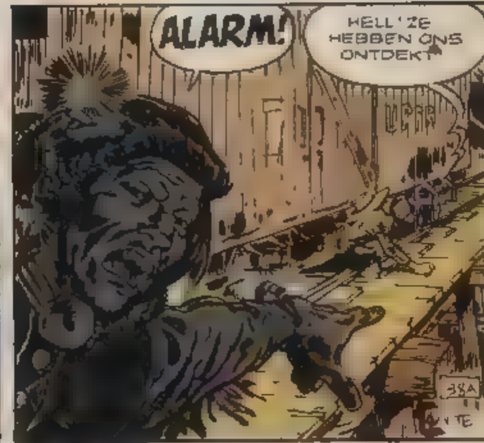
DAMNED! ACHTERUIT! DIE RAASKAL IS TOT ALLES IN STAAT! ZELFS OM ZICHZELF EN ONS MET DE WAGON OP TE BLAZEN!

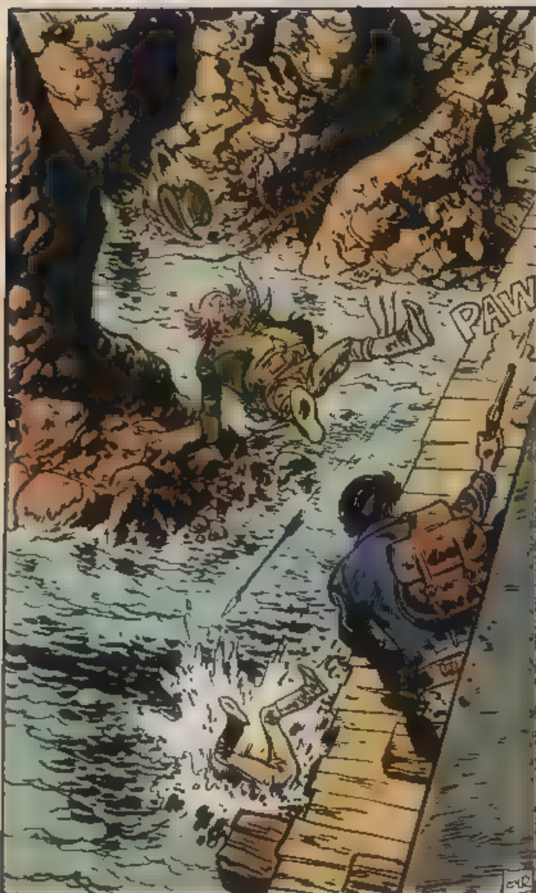
DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

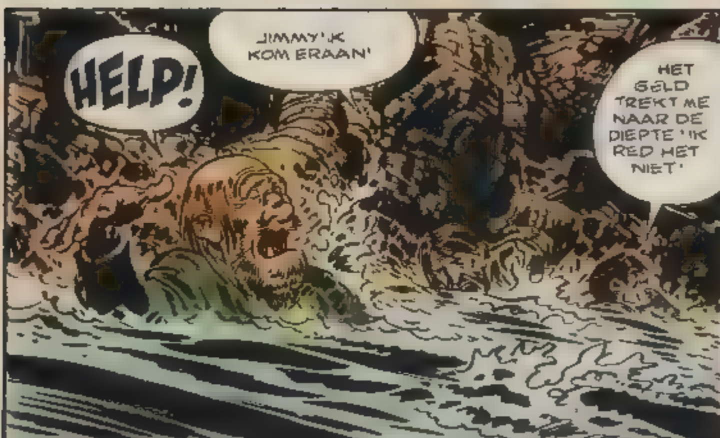

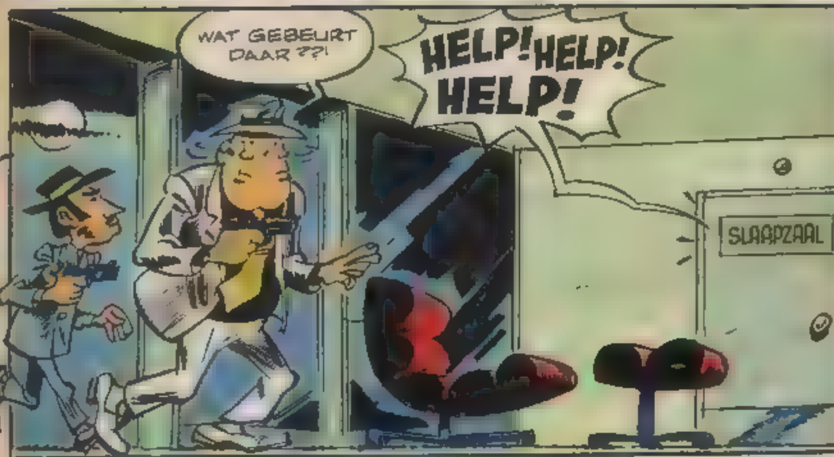

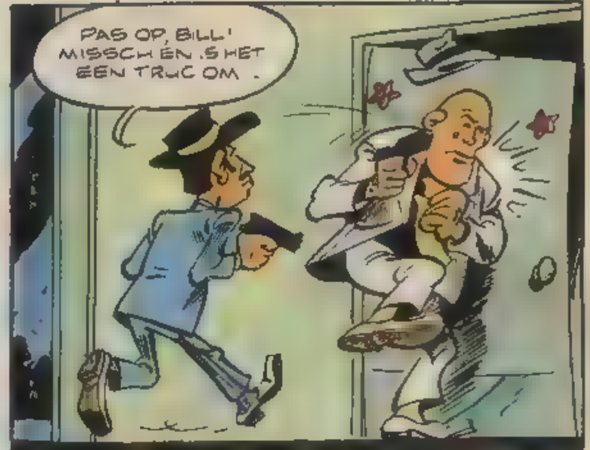

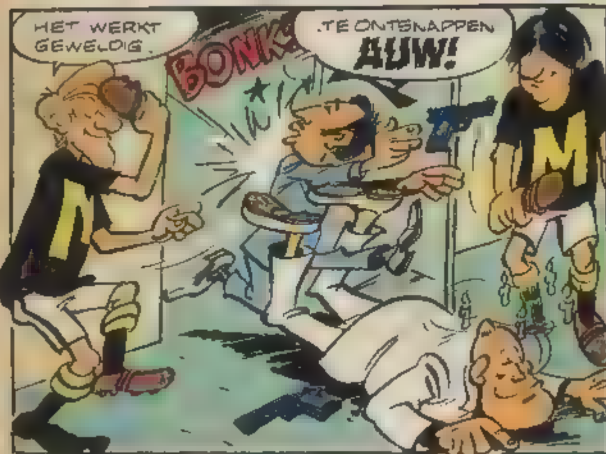

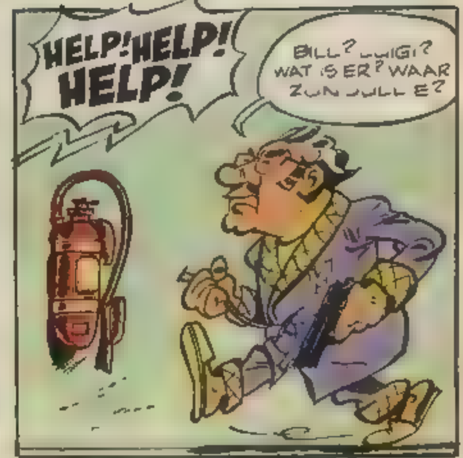
DE MACARONI'S

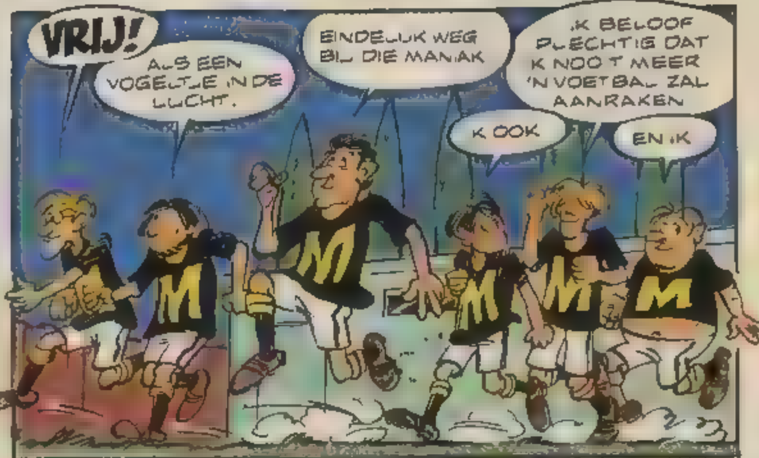

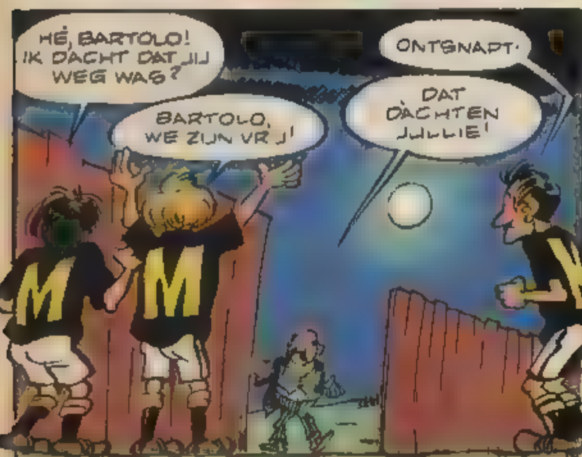

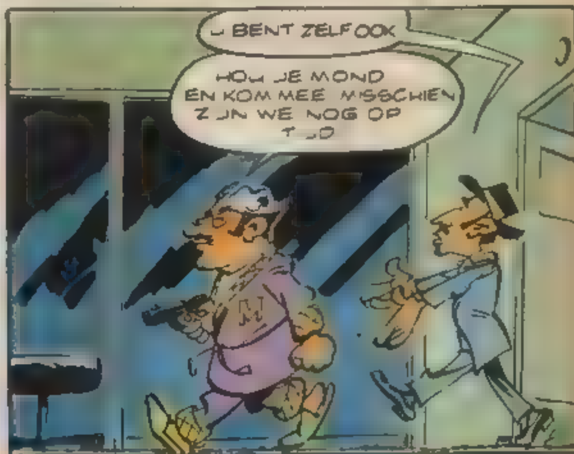
TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

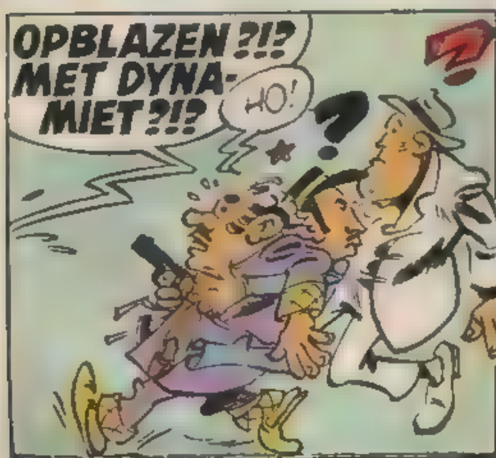
GANGSTERS EN VOETBAL

De Macaroni's zitten letterlijk opgesloten in het gloednieuwe trainingskamp. De mannen laten het er echter niet bij zitten, en

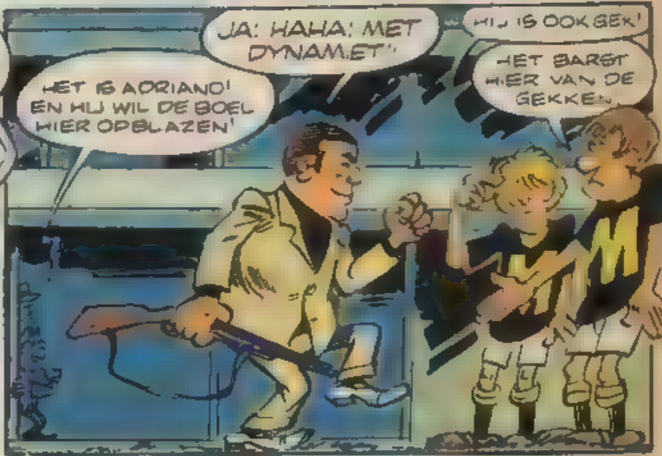

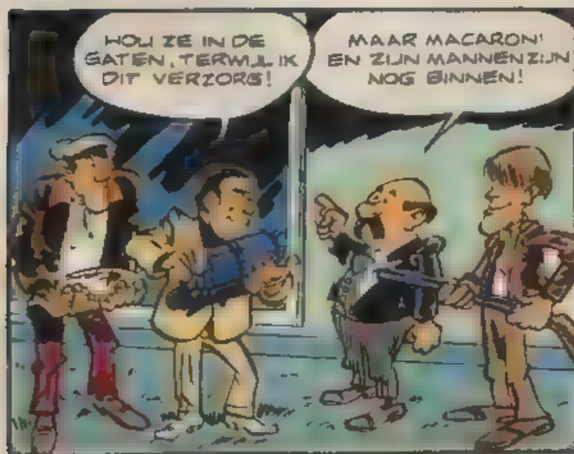

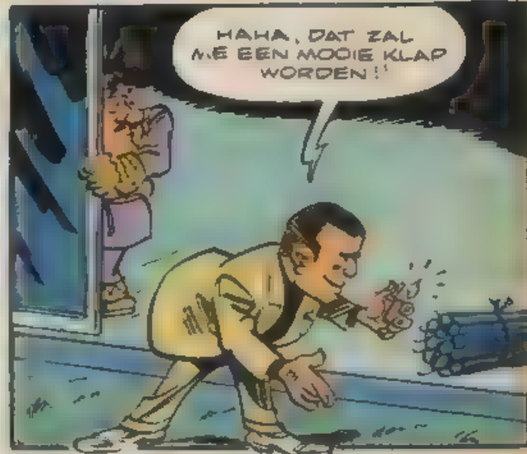

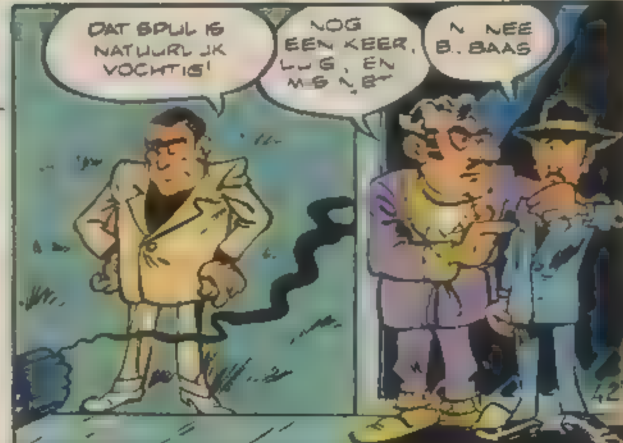

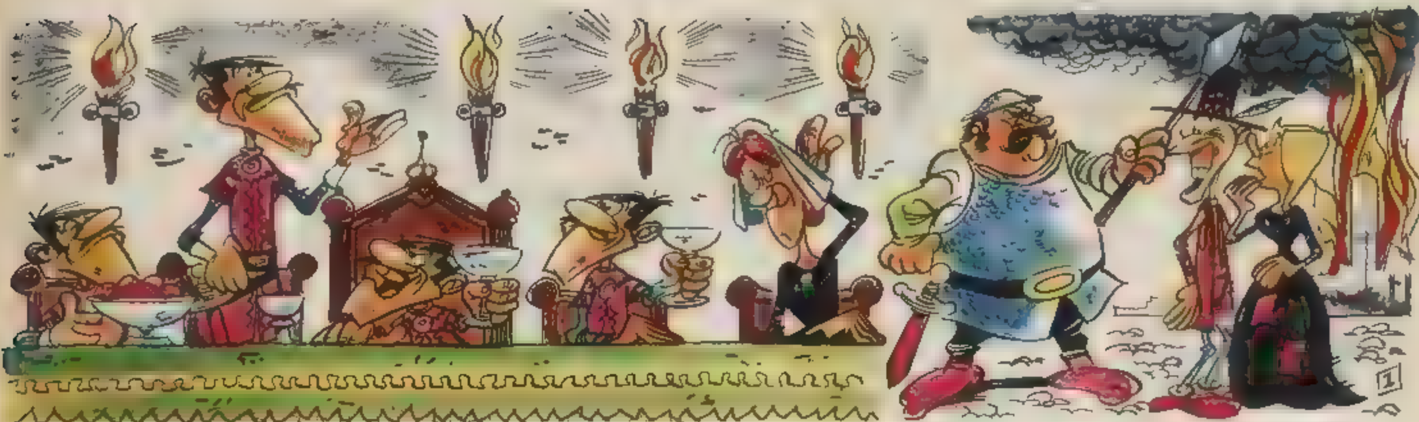

tekeningen: Henk Albers

VARIATIE OP

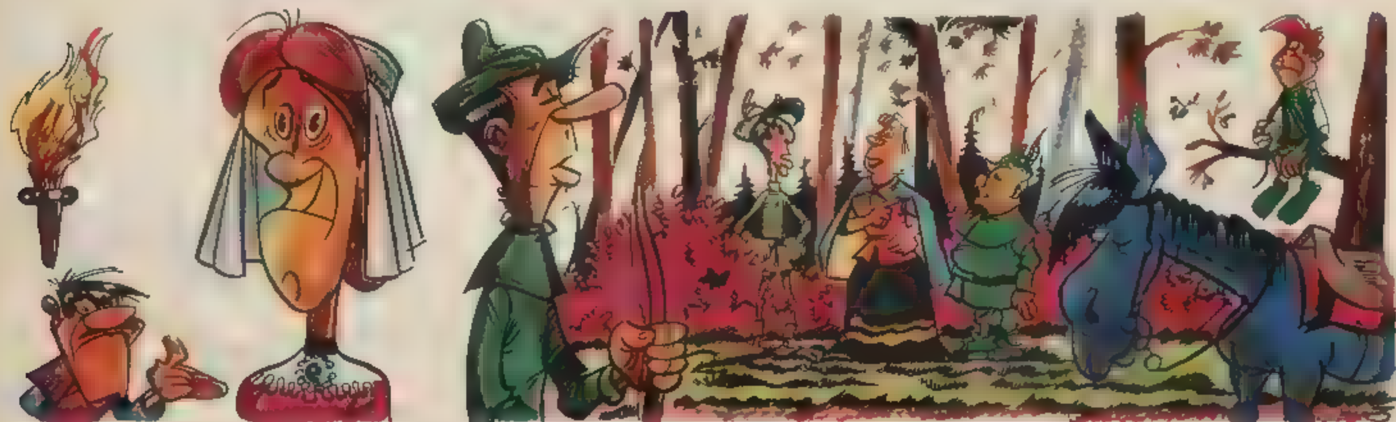
Bi prince Ian van Engelant
Waer elce avont baesteband!
Te droes, te mal, weet v wel'
Al joncheit van regenteslag
Sag hem daer vrolijc verceren
Op coste van den volke dat morde en ceerde!

Wie waer waer den joed?
Den cleinen man en is immer goet
Voor den duyten van den heeren'
Het morrend volk verbiedde Robin Hood
Om den Nottinghammer schout
Ten lange leste het mores te gaen leere'

Want waer werd nóg oprechter trouw
Dan tussen man en vrouw
Gevonden dan in dat smaeragtgroen wout
Waer den veilen Nottinghammer schout
Door den allercleinste van Robin's crout
Van een tacjen wird ende gedouwt!

Die geselle en hadden er een baende stout
Anti-autoritayr, dien ghi vat wat dat bedout!
Sie beroofden den rycken van liev en goet
Verdeelden onder den pauperenden en den poet!
Wel dienden si mit ganser hert
Hun gefangen en dapperlycen coninc Leevenhert!

Robins herte was van der minne wont
Hi minde se also seere
Men cost him wel gelove
Niets en ging sin Marian te Boove'
Aylaas, haer vader had se en belooft
Aen een princelyc gesint establissemaent en eyhooft!

Hoe lustelijc staet dat groene wout!
Die vogelkens singen… Daer verstout
Sir Richard van de Lea sich in dat hout!
Hi riep: Ay mi
Robin nimt mi die pennekens mi
Maar dat gaet so maer ni!

ROBIN HOOD

tekst: Jan van Gelderen

Hier beginnen wi nu an
Een nyeuwe liet te singen
Ende singen van Robin en si Marian
By wi di niet en comen can.
Staet op, myn alderliefste
Staet op ende laet mi in!

Robin sin schwaegervater inde spee
Hat er niet en vreede mee
Dat de bosgans mit sin dogter vree!
Toen troc Robin toen de maen was vael
Mit sin crijslieden ael
Naar Marian ende haer stael!

Den crieg wird daer een dollen boel
Hem schloeg sich tuychtich op den moel
Den vader snood en wird verschlaegen
So most hem him ter kelderen draaghen
Waer ontdeckte vreugkens Robin Hood
Sin alderliefste soet!

Doch den vadren weder stand
En vatte het blance sweert in d'hand!
Dat clinc en clonc
Hem vreesde for sin gesont!
Met woedend schuym op den lippen
Sei hi sin crijscreet: ghi moghet verhippen!

Daer clonckcn trompetten en claretten
En die veelcens alsowel!
Da en steckerde op sin fieren ros
Den heerlycke coninck Leevenhert!
Sin cinbacken cleurden enen blos
Hi waer gecommen uyt den vert!

Uyt Pruyschen gevanscap
Waer hi gecocht door Robin en manscap!
Den snoder vader hat hi en gehangt
Den stouter Robin hertelyc bedanckt!
Robin is snellekens gevlooden!
Brittany niet, doch Marian hat him fan noode!

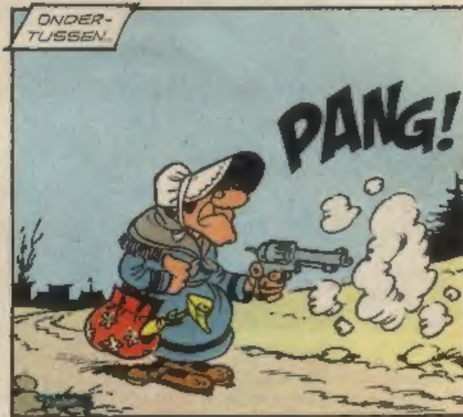
LUCKY LUKE

TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS
VERTALING
KEES DE GROOT

Lucky Luke ontmoet in Cactus Junction Ma Dalton. Het blijkt een vriendelijk, doch zeer doortastend dametje te zijn...

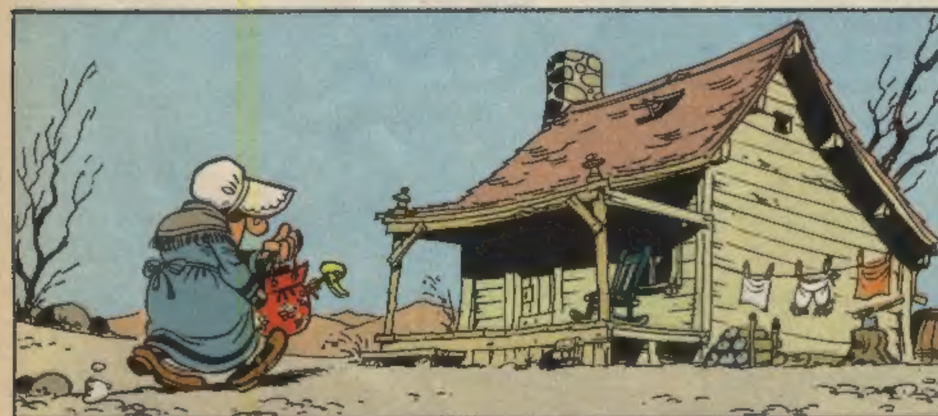

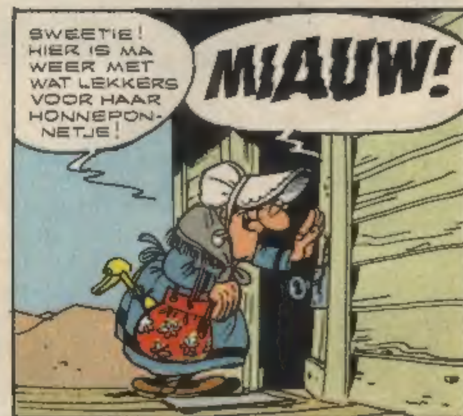

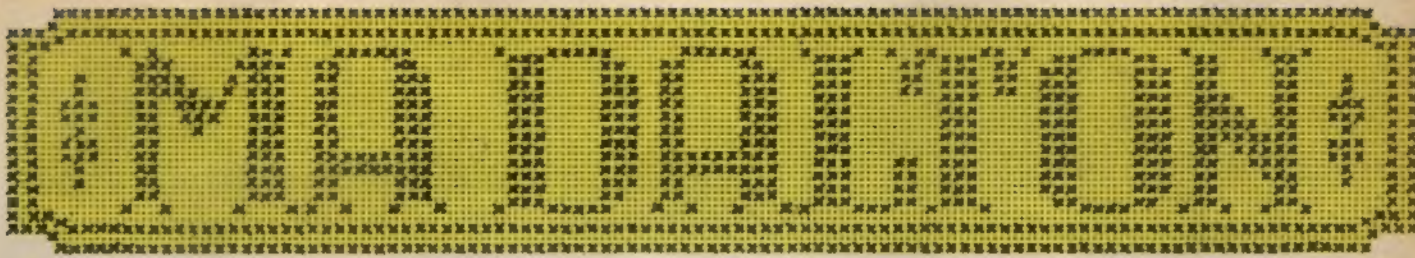

LUCKY LUKE, WESTJEWEL, SWEETIE? DEGENE DIE DE KINDEREN STEEDS DE GEVANGENIS IN HELPT! (*)

(*) ZIE ALLE VOORAFGAANDE AFLEVERINGEN.

WAT EEN GRAPPIG TOEVAL! DAT MOET IK DE KINDEREN SCHRIJVEN!

ALS ZE NU MAAR NIET ONTSNAPT ZIJN... ANDERS ONTVANGEN ZE DE BRIEF NIET... IK ZAL ER VOOR DE ZEKERHEID "DOORSTUREN S.V.P." OP DE ENVELOP ZETTEN!

DEZE VOORZORGSMAATREGEL IS OVERBODIG.

..."IK KREEG HET IDEE OM JULLIE TE SCHRIJVEN OMDAT IK DIE JONGEMAN VAN EEN LUCKY LUKE HEB GEZIEN. WEES ZOET EN TREK IETS WARMS AAN ALS JULLIE ONTSNAPPEN EN IK ZAL JULLIE"...

WAT VOOR 'N LETTER IS DIT?

DA'S EEN "G"!

..."GEWELDIG VERWENNEN EN AVERELL, M'N KLEINTJE...

HOU OP!

LUCKY LUKE! DIE MOET IK HEBBEN! WE MOETEN ONMIDDELLIJK ONTSNAPPEN!

WEES NOU KALM, JOE!

KALM, JOE!

MAAR HOE, JOE? 'N TUNNEL GRAVEN KOST TEVEEL TIJD!

JA! EN BOVENDIEN ZITTEN WE HIER OP DE DERDE VERDIEPING...

WE STEKEN DE GEVANGENIS IN DE FIK!

MAAR WAAR MOETEN WE HEEN ALS ZE ONS WEER PAKKEN?

HOU JE MOND, KLEINTJE!

MORRIS • GOSCINNY

58

LUCKY LUKE

MA DALTON

WE STEKEN ONZE STROMATRASSEN AAN! DEZE OUDE GEVANGENIS MET Z'N HOUTEN BALKEN ZAL BRANDEN ALS 'N LIER! DAN MOETEN ZE ONS ER WEL UITLATEN!

JA! EN ALS WE HIER OOIT NOG 'NS ONZE STRAF MOETEN UITZITTEN, DAN GEVEN ZE ONS DE GEVANGENISKOGELS ALS HOOFDKUSSEN!

ZOU AVERELL DAT ZELF GRAPPIG VINDEN?

BRAND! BRAND!

!

ALLEEN DE DALTONS ZIJN GEVAARLIJK... GA RATAPLAN ZOEKEN!

RATAPLAN? MAAR DIE IS...EH ...SOMS NOGAL VERSTROOID..

